

Licitația de Avangardă, inclusiv amintirile unui poet avangardist
marți, 21 mai 2019, 19.00
Artmark, Palatul Cesianu-Racoviță

Iancu

Verso: Tristan Tzara, Autoportret

1 | Tristan Tzara
1896, Moinești, Bacău – 1963, Paris

Schițe și Autoportret | 1952
tuș pe hârtie, 20,5 × 13,5 cm, semnat, datat și dedicat dreapta jos, în peniță, „Tzara a Claude, 26 nov. (19)52”

€ 2.500 – 3.500

Proveniență:
colecția poetului francez Claude Roy.

2 | Hedda Sterne
1910, București – 2011, New York

Studiul subconștientului
colaj, tempera și ceracolor pe hârtie, 48 × 32,5 cm

€ 300 – 500

Proveniență:
colecția Stephan Roll.

3 | Hedda Sterne
1910, București – 2011, New York

În mișcare
tempera pe hârtie, 42 × 32 cm

€ 300 – 500

Proveniență:
colecția Stephan Roll.

4 | Jules Perahim

1914, București – 2008, Paris

Dialog între două lumi (D'une rive à l'autre) | 1975

ulei pe pânză, 50 × 61 cm, semnat și datat dreapta jos, cu gri, „Perahim, (19)75”

€ 6.000 – 9.000

Opera este însoțită de certificat de autenticitate emis de soția artistului, doamna Marina Vanci-Perahim.

Pe verso: semnat, datat și intitulat, cu roșu, “Perahim, 1975, D'une rive à l'autre”.

Jules Perahim, Iguana, marele judecător
Licităția de Artă Postbelică și Contemporană, 2018,
adjudecat pentru 9.500 €

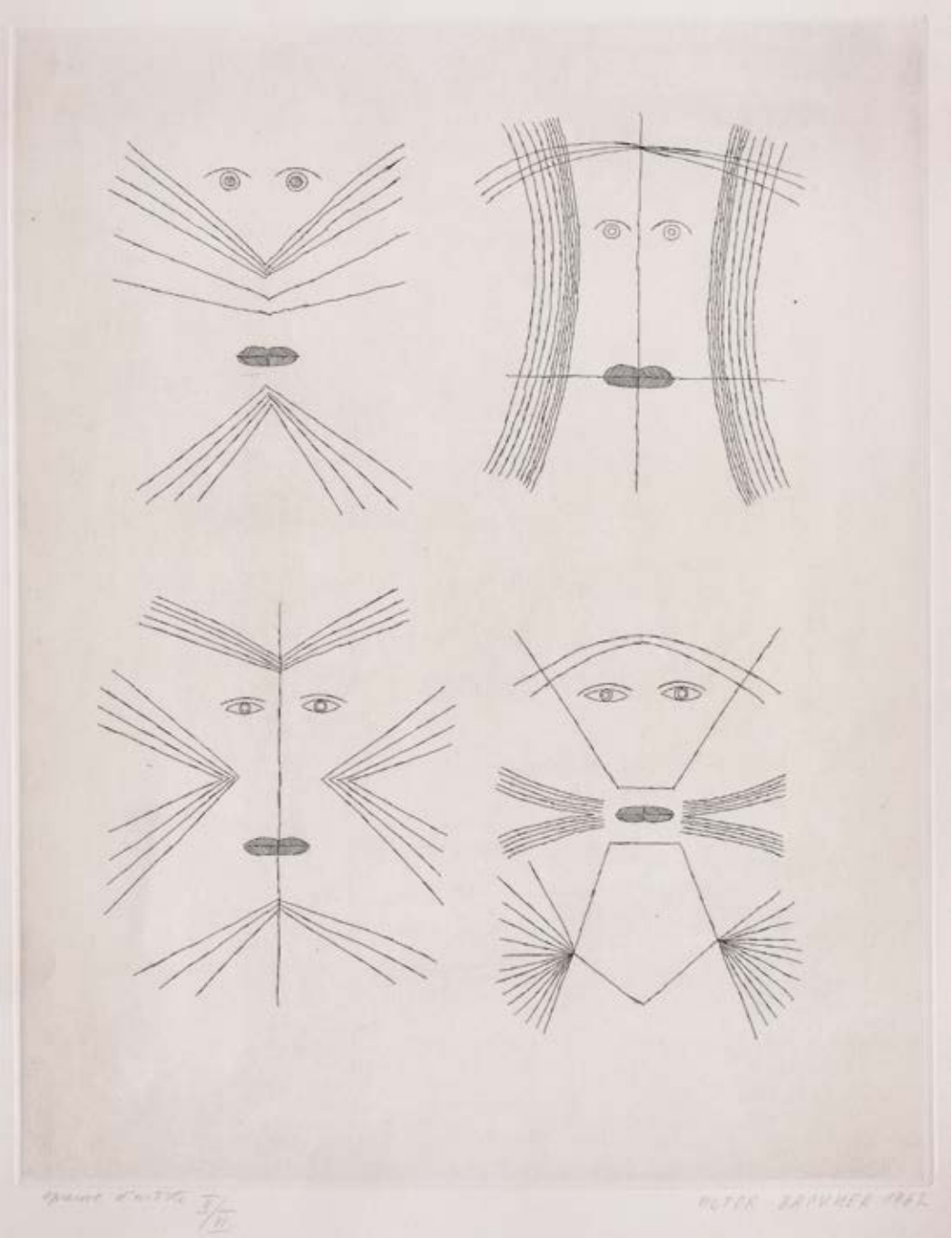
După perioada comunistă, în care se conformează realismului-socialist impus de stat, Perahim revine la pasiunea sa, pictura suprarealistă. După 1969 universul imaginar se transformă definitiv, urmând calea Suprarealismului internațional. Lumea fantastică creată de artist fascinează prin fabulosul bestiar în care se regăsesc numeroase varietăți de animale și plante, peisaje hipnotizante și vaste, toate realizate într-o cromatică vie, exotică. Acest exotism al formelor și culorilor lui Perahim își are influența în cultura africană, de la care s-a inspirat în urma călătoriei lui în Africa de Sud. Vitalitatea lucrărilor sale este dată de comunicarea universală dintre elemente, asemenea unei hibridizări a tuturor formelor de viață existente. Un bun exemplu de simbioză perfectă între peisaj și personaje, între fabulos și real sunt operele realizate în deceniul 8, când Perahim experimentează în câmpul vizual, atât prin plâsmuirea personajelor, cât și prin plasarea lor (uneori aleatoriu) într-un context.

5 | Victor Brauner
1903, Piatra Neamț – 1966, Paris

Codex d'un visage | 1962
acvaforte, 47 × 37 cm, semnat și datat dreapta jos, în creion, „VICTOR BRAUNER, 1962”; notat și numerotat stânga jos, în creion, „épreuve d'artiste, II/ VI”

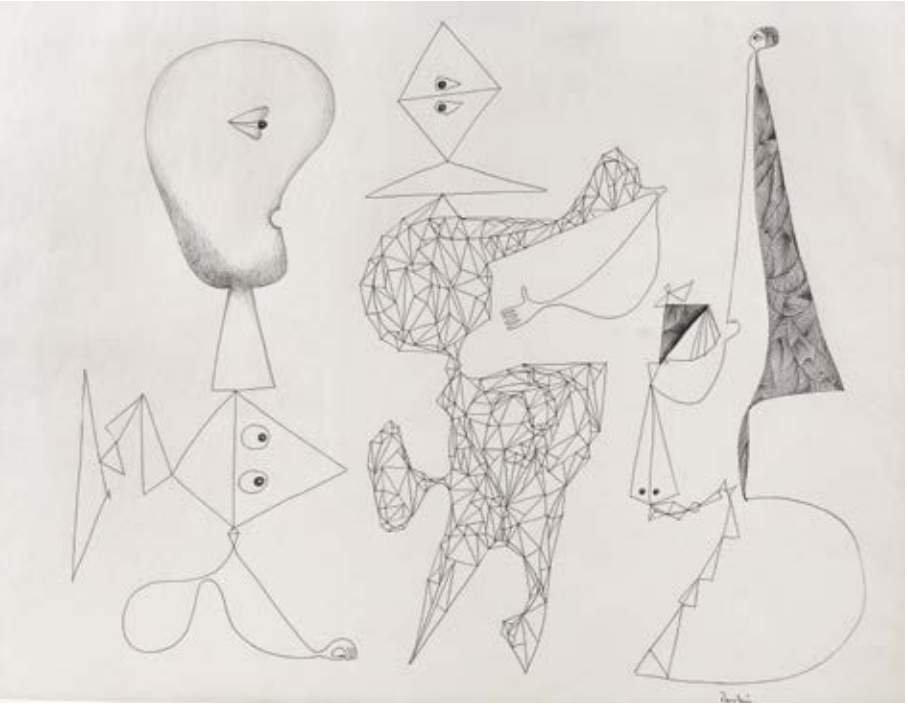
€ 1.000 – 1.600

6 | Jules Perahim
1914, București – 2008, Paris

Întâlnire
pix pe hârtie, 50 × 65 cm, semnat dreapta jos, cu negru, „Perahim”

€ 800 – 1.400

7 | Jules Perahim
1914, București – 2008, Paris

Himere
pix pe hârtie, 50 × 65,5 cm, semnat dreapta jos, cu negru, „Perahim”

€ 800 – 1.400

8 | **Max Herman Maxy**
1895, Brăila – 1971, București

Miraj | 1930
ulei pe pânză, 45,5 × 55,5 cm, semnat și datat stânga jos, în pastă, „maxy, 1930”
€ 10.000 – 18.000

M.H. Maxy, Trei prietene
Licitația de Toamnă, Artmark, 2017, adjudecat pentru 40.000 €

Pionier al artei militante alături de modernul Marcel Iancu, Max Herman Maxy își începea formația artistică în timpul Războiului cel Mare pornind de la o viziune plastică ce se opunea academismului și a oricărei forme de idilism, susținând o artă care ar putea exprima o nouă tonalitate, autentică. Această nouă abordare avea să afirme totodată, din ce în ce mai mult aspectele realității sociale românești, exprimate de avangardiști într-o manieră viguroasă. Inițiat de marii fondatori moderniști, Cézanne, Van Gogh, Gauguin sau Rodin, reprezentanți ai picturii și sculpturii europene, noul avea să fie experimentat cu pasiune și de artiștii români care desfășurau eforturi de înnoire, popularizând noile tendințe prin forme de expresionism, cubism, futurism sau constructivism. Noul va primi numele de avangardism și precum i se tâlcuiește numele, acesta se anunța vulcanic, militând cu un spirit de frondă, negând formele de artă consacrate ce se anunțau știute, căutând să proclame și să plaseze noua artă pe același teren, care necesita însă o nouă înprospătare. Impresionat mai întâi de cubismul născut la Paris, Maxy va îmbrățișa această formă de artă, percepută ca o etapă a artei românești, care dincolo de ineditul pe care îl aducea, introducea o nouă perspectivă, reînnoind conținuturile și făcând posibilă o întâlnire a artistului cu sine însuși. De la cubism, artistul își croiește drum spre o nouă formă de exprimare, constructivismul, inițiat de pictorul și arhitectul Vladimir Tatlin în Rusia anilor 1913, o formă de a construi arta, totodată o practică a scopurilor sociale. Această nouă etapă a artei, artistul o va numi extrema stângă a cubismului, considerând că artiști precum Tatlin, Pevsner sau Moholy-Nagy au tins către o artă care exprima sensibilitatea omului modern, o artă redată prin acordări geometrice ale formelor și prin calculări matematice ale ritmurilor. Această dorință de exprimare a sensibilității moderne este observată și în cazul altor artiști din jurul revistei avangardiste Contimporanul, urmând ca în anul 1926 Maxy să fondeze o revistă de sinteză modernă, Integral, la care luau parte Brunea-Fox, Ion Călugăru, Ilarie Voronca, B. Fondane și Mattis Teutsch. Prin Integral se încerca promovarea unei ținute a artei, crearea și totodată adaptarea unui stil. Desfășurată la intersecția celor două faze ale cubismului francez, integralismul susținut de Maxy avea ca punct de plecare realitatea fizică, sugerată în imagini abstracte. Doi ani mai târziu, în aprilie 1928 avangardismul își continuă ecourile într-un nou spațiu, acela al revistei Unu, condus de Sașa Pană și Moldov, la care Maxy își va aduce din nou aportul său artistic. Între cubism și constructivism Maxy realizează o întretăiere, creând o sinteză între obiectul fundamental al primului și caracterul subordonat al celui de-al doilea. Astfel, artistul pleacă de la substratul ideologic al unui cubism analitic, ajungând la constructivism unde realizează o realitate desprinsă din real, în timp ce în cazul cubismului plastic pe care îl desfășura, revenea la natură. Este perioada în care culoarea paletelor sale devine ceva mai sumbră, evidențiindu-se în opere precum „Moși”, „Tăietorii de lemne”, „Femeia cu idolul”. Consimțămintele cărora se încredințează în anii tinereții îi vor fi de folos artistului Maxy pentru a-și afla un echilibru printre formele unei arte învechite, conservatoare și tradiționale, alegând să promoveze noi concepte, noi viziuni, percepții proprii ale spațiului, toate acestea stând sub devisa evoluționistă a artei. În manifestele artei sale, Maxy demonstra o vitalitate picturală robustă, cu pulsații puternice în exterior și nu în interior, opunându-se universului lăuntric unde subconștientul este cel care creează, situând noua artă deasupra realității. În preajma anilor '30, moment al afirmărilor artistice avangardiste, arta românească

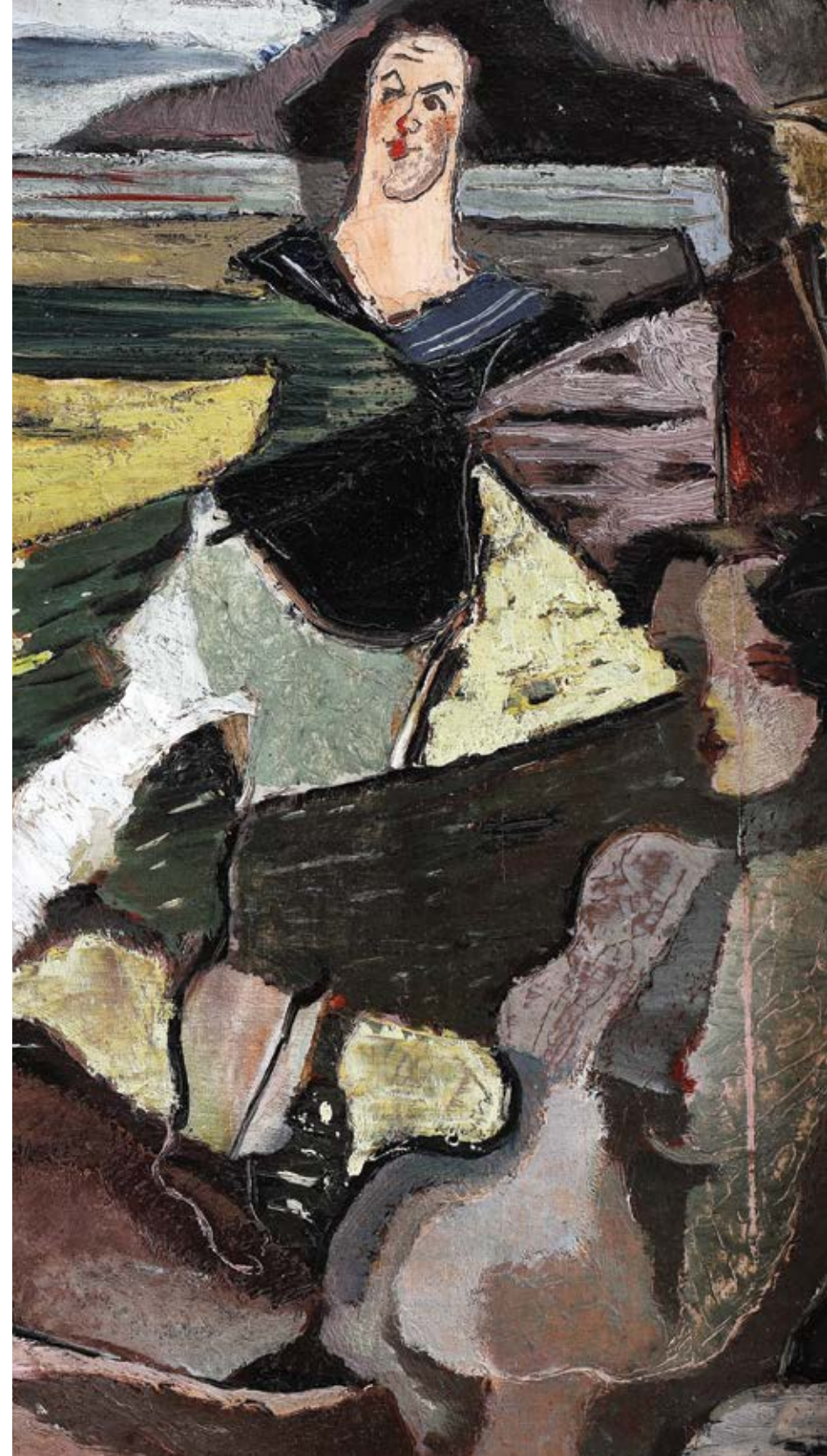

M.H. Maxy, Nud (detaliu)
din "Maxy. Un artist integralist", Michael Ilk

se arăta futuristă, tinzând spre senzații dinamice ale reprezentărilor sale, unde asemănarea fidelă nu mai era o regulă, totul devenind convențional, nemaifiind definit de absolut. În acest mod, spațiul nu mai avea granițe, devenind unul infinit. Noua artă așeza spectatorul în centrul tabloului, opus construcției tradiționaliste, artistul eliberându-se de vâlurile atavismului, dând considerație naturii în mijlocul căreia poate crea sincer, candid. În susținerea noului se va afla și Maxy, care în acești ani militează pentru promovarea artei de avangardă în presa interbelică a vremii. Periodicele Contimporanul, Facla, Unu vor fi mediile unde numele său va avea ecou atât prin arta sa grafică, cât și prin desele articole redactate pentru deslușirea artei avangardiste, oprimată de mulți și asociată cu un manifest de afirmare a originii și nu unul cultural, de susținere și creștere a artei românești, așa cum era gândită de membrii acesteia. Anul 1930 va fi un an al manifestărilor sale, când Maxy își remarcă prezența la expozițiile moderne ale Contimporanului, unde expune alături de artiștii Alexandru Brătășeanu, Victor Brauner, Marcel Iancu sau Corneliu Mihăilescu. Prezența îi este evidențiată și în cadrul Salonului Oficial, unde participă cu două lucrări, „Natură moartă cu peisaj” și „Pictură roz” dar și în cadrul unor expoziții europene, în orașele Haga, Amsterdam sau Bruxelles. Un alt eveniment important la care artistul ia parte alături de Ion Vinea și Marcel Iancu va fi și organizarea venirii în România, a lui Filippo Tommaso Marinetti, precursorul artei avangardiste în Italia, cu ocazia căreia se organizează un întreg program de manifestări culturale, conferințe, lecturi, anchete, discursuri, printre care și o expoziție de artă modernă, vizibilă prin prezența lui Maxy și a celorlalți artiști contemporani. Tema trinității, observată în opera „Miraj” este remarcată în creația artistului și în cazul altor compoziții, precum „Destinul unei zile de vară”, reprodusă în paginile periodicului Unu, în ianuarie 1930, precum și înainte, în 1928, în compoziția intitulată generic „Trinitate”, prezentă la Expoziția retrospectivă din anul 1965 de la Sala Dalles, când se reparcurgea un drum de patru decenii de frământări și incandescențe creatoare, experimentate de artistul Maxy. (G.M.)

Bibliografie:

Hasan, Yvonne, M. H. Maxy, Arta Plastică, Nr. 8–9, 1965, pp. 405–409.
Expoziția retrospectivă M. H. Maxy, Sala Dalles, București, octombrie–noiembrie 1965.
Oprea, Petre, M. H. Maxy, Ed. Meridiane, București, 1974.

9 | Max Ernst

1891, Brühl, Germania – 1976, Paris

Păsările

cromolitografie, 63,5 × 49,5 cm, semnat dreapta jos, sub cadru, în creion, „max ernst”; numerotat stânga jos, sub cadru, în creion, „59/96”

€ 500 – 800

Proveniență:
colecția George Macovescu, Ministru de Externe (1972–1978) și Președinte al Uniunii Scriitorilor (1978–1982).

Opera i-a fost oferită cadou lui George Macovescu de către Willy Brandt, cancelar al Germaniei în perioada 1969–1974.

10 | Jean David

1908, București – 1993, Tel Aviv

Dualitate

guașă pe hârtie lipită pe placaj, 54 × 36 cm, semnat stânga sus, cu negru, „Jean David”

€ 700 – 1.200

11 | Jacques Hérold
1910, Piatra Neamț – 1987, Paris

Construcție | 1936
cerneală chinezească pe hârtie, 22 × 17 cm, semnat dreapta jos, în creion, „Herold”

€ 1.000 – 1.800

Opera a făcut parte din expoziția “Jacques Herold”, Galerie Le Minotaure & Galerie Les Yeux Fertiles, 26 ianuarie – 3 martie 2018, Paris.

12 | Milița Petrașcu
1892, Chișinău – 1976, București

Portretul Soniei Delaunay
pastel pe hârtie, 55,5 × 38 cm, semnat dreapta jos, în monogramă, cu roșu și verde, „MP”

€ 400 – 600

Proveniență:
colecția istorică Gen. Constantin Doncea (1904–1973). Constantin Doncea a fost membru supleant al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român (1948–1958), a deținut funcții de adjunct (ajutor de primar general al Capitalei din noiembrie 1947 până în februarie 1948, ministru adjunct la Construcții între 1948 și 1950), iar între 1956 și 1957 a fost ministrul Colectărilor în guvernul condus de Chivu Stoica.

Pe verso, cromolitografie realizată de Sonia Delaunay.

Verso

13 | Pal Fux
1922, Salonta, Bihor – 2011, Ierusalim

Morfisme | 1978
ulei pe pânză lipită pe carton, 40,5 × 30,5 cm, semnat și datat dreapta jos, în pix, „Fux, (19)78”

€ 700 – 1.200

Născut în Transilvania, la Oradea, Pal Fux își va desfășura studiile de artă la Budapesta, între anii 1940–1943, alături de profesorii Sándor Bortnyik și Aurél Bernáth, urmând o perioadă de doi ani de lagăr, petrecuți în Polonia. Începând cu anii 1945 însă, Pal Fux se evidențiază ca grafician și ca ilustrator de carte și periodice iar mai târziu, între 1955 și 1971 artistul se orientează spre lumea teatrului, în cadrul Teatrului de Păpuși din Oradea, unde desfășoară mai multe proiecte. Mai târziu, în 1971, anul emigrării sale în Israel, Pal Fux își reia activitatea de artist, remarcându-și

14 | Pal Fux
1922, Salonta, Bihor – 2011, Ierusalim

Iluminare | 1978
ulei pe pânză lipită pe carton, 35,5 × 30 cm, semnat și datat dreapta jos, cu alb, „Fux, (19)78”

€ 700 – 1.200

prezența la exhibiții precum Expoziția „The sea”, de la Haifa din anul 1975, primind premiul I. Tot în acest an, artistului i se acordă Nordau Prize for Art, fondat de Organizația Mondială a Evreilor Maghiari în colaborare cu Organizația Israelită a Imigranților Maghiari. (G.M.)

15 | Victor Brauner
1903, Piatra Neamț – 1966, Paris

Sirena | 1925–1927
ulei pe carton, 38 × 46 cm, semnat dreapta jos cu brun,
„BRAUNER”

€ 25.000 – 45.000

Opera este însoțită de certificat de autenticitate eliberat
de Samy Kinge.

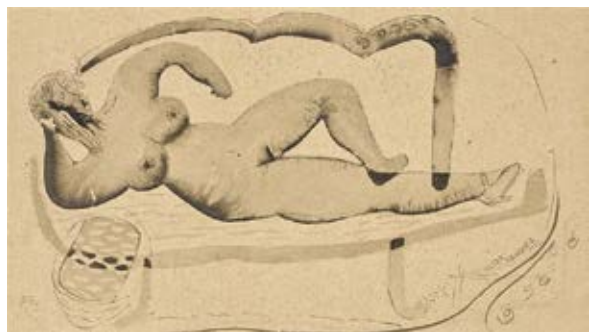

Victor Brauner, Compoziție (detaliu)
colecția Federației Comunității Evreiești din România

Modern prin toate formele artei sale, Victor Brauner devenea în anii 1920 unul din reprezentanții de seamă ai avangardismului românesc. Încă din timpul studiilor din cadrul Școlii de Arte Frumoase artistul dezvăluie calități artistice inedite, exprimând în același timp reacții de răzvrătire asupra disciplinei școlare și a academismului, simțind atragere față de pictura europeană modernă. Curând, noile curente pătrund și în spațiul artei românești, atrăgând prin formele sale de cubism, expresionism, dadaism sau futurism artiști ca Brauner, Iancu sau Maxy. Noile forme de artă își expuneau libertățile, rupându-se de orice formă de mărginire academică. Astfel, influențele noilor curente sunt remarcate în cadrul primei sale expoziții personale din anul 1924, de la Galeria Sindicatului Artelor Frumoase, din București, când artistul debuta cu un număr de 50 de lucrări. Evenimentul este vestit în paginile periodicului 75HP, unde Brauner își aducea aportul ca inițiator al proiectului, alături de poetul și eseistul Ilarie Voronca. Alte colaborări desfășurate de artist în presa vremii vor fi și în cadrul revistei de artă constructivistă Punct, pe care o inițiază alături de artistul Marcel Iancu, urmată de Integral, unde se alătură celor doi moderniști, Max Herman Maxy și Corneliu Mihăilescu, Un alt mediu unde îi mai remarcăm prezența va fi și în cadrul Grupării Contimporanul, care începând cu anul 1924 organizează expoziții, prima fiind o expoziție de artă modernă internațională, unde printre participanți se vor număra Jean Arp, Kurt Schwitters, Paul Klee, Constantin Brâncuși, Militza Petrașcu, ș. a. În cadrul expoziției picturile artistului vor fi apreciate de Ion Vinea drept traversări vertiginoase de curente contradictorii, reușind să creeze confuzii vizuale prin experimentările creației sale. În anii următori, influențele observate în creația sa vor fi cubismul, de manieră futuristă, accentele suprarealiste încurajate de revista Unu, unde îndeplinea un rol în comitetul de redacție, alături de Voronca, Stephan Roll și Maxy, urmate de introviziunile pe care le propune odată cu expoziția Grupului de Artă Nouă, în anul 1929. Prezența îi este remarcată la aproape toate exhibițiile de artă modernă din țară, urmând ca în 1930 să se îndrepte spre Paris, unde câțiva ani mai târziu va picta una din operele importante în evoluția sa, o operă premonitoare, pe care o intitulează „Autoportret cu ochiul scos”. Tot aici, artistul leagă prietenii cu artiști care îl vor introduce în rândul suprarealiștilor, urmând ca în anul 1933 să participe la cel de-al VI-lea Salon des Surindépendants. Anul următor, în 1934, este anul în care artistul organizează prima expoziție personală la Paris, la Galeria Pierre. Urmează o revenire în țară, unde continuă să participe la expoziții cu tematică suprarealistă, ahinitate după care artistul începe să fie foarte apreciat. Invitațiile la

expozițiile europene nu încetează a-i fi oferite, suprarealismul său fiind solicitat de expoziții precum Exposición surrealista din Tenerife sau la Paris, la Exposition de dessins surréalistes, unde participă cu o serie de lucrări. Gândind în perspectiva deselor călătorii pe care le făcea pentru a-și expune lucrările, artistul crează în anul 1937 o serie specială de tablouri, pe care le intitulează „tableaux de voyage”, destinate unui ansamblu de lucrări ușor de transportat, o expoziție care ar putea încăpea într-o valiză. Anul următor va fi anul stabilirii sale definitive la Paris, moment în care va lua din nou contact cu cerul suprarealist parizian și se alătură grupului de artiști din jurul lui André Breton, cunoscut drept co-fondatorul și principalul teoretician al suprarealismului în ale cărui articole regăsim ilustrate lucrări ale artistului Brauner, realizate în perioada 1938-1939. Instalat la Paris, artistul va lucra în atelierul artistului Gordon Onslow Ford, membru al cercului lui Breton de asemenea, care îi dedică în anul 1940 articolul „The painters looks within himself”, alături de câteva din lucrările reprezentative. Anul 1940 este anul unor noi migrații ale artistului cauzate de ocuparea Parisului de armata germană, urmând peregrinări la Perpignan, Canet-Plage, Saint-Féliu-d'Amont și apoi Marsilia, unde este întâmpinat de un suprarealism în schimbare. Începând cu anul 1941 se observă în creația artistului o nouă atenție pe care o acordă reprezentării feminine, mare parte din ele fiindu-i destinate lui Laurette Séjourné, căreia îi dedică și o serie de texte, consemnate în manuscrisele sale, „Caiete și carnete”. Astfel, femeia ia în creația sa forme de himeră, alteori este intitulată „Somnambula”, întruchipând o ființă posesoare de calități excepționale de vizionară, inspiratoare, de clarvăzătoare. În același an, artistul realizează și o serie de desene și acuarele, pregătitoare pentru lucrări precum: „Lion”, „Lumière”, „Liberté”, realizate mai târziu în tehnica picturii în ceară, bună parte din aceste schițe purtând inițiala „L”, destinată lui Laurette. Reprezentarea femeii va fi din acele momente mereu prezentă în creația și remarcată în expoziții, precum „La femme en chatte” pe care o prezintă la expoziția First papers of Surrealism, de la New York, din 1942. Ceea ce îi va augmenta imaginația vor fi și scrierile poetului german Novalis, în special „Imnurile către noapte”, artistul reușind să dea viață unor ființe fantastice, onirice, create sub semnul poeziei și al iubirii sale suprarealiste. Traversând cubismul, expresionismul, futurismul, dadaismul, constructivismul, pictopoezia și finalmente suprarealismul, artistul Victor Brauner își fărește loc în categoria artiștilor liberi moderni, trecuți prin avangardismul românesc și cel european pentru a ajunge la o artă a sa, o artă fantastică, novatorie și unică, traversată nu doar de timp, ci și de experiențe rodnice care i-au păstrat în amintire numele pentru că toate au fost realizate în numele Artei- care prin reprezentanții săi devine nemuritoare. (G.M.)

Victor Brauner, Nud întins, 1928 (detaliu)
colecție privată

16 | Jules Perahim
1914, București – 2008, Paris

Îmblânzitorul de păsări
ceramică, 15,5 × 15,5 cm, semnat dreapta jos, cu negru,
„Perahim”

€ 300 – 500

Doamna Marina Vanci– Perahim a avut amabilitatea de a
confirma autenticitatea acestei opere.

17 | Jules Perahim
1914, București – 2008, Paris

Fata cu trandafiri
ceramică, 23 × 23 cm, semnat dreapta jos, cu negru,
„Perahim”

€ 300 – 500

Doamna Marina Vanci– Perahim a avut amabilitatea de a
confirma autenticitatea acestei opere.

18 | Marcel Iancu
1895, București – 1984, Tel Aviv, Israel

El Kouri | 1930–1940
creioane colorate și tuș pe hârtie lipită pe carton, 32,5
× 23,5 cm, intitulat stânga jos, în peniță, „El Kouri”;
numerotat stânga sus, în peniță, „XIX”

€ 1.000 – 1.600

Proveniență:
colecția Stephan Roll.

Opera este însoțită de certificat de autenticitate emis de
Comitetul Marcel Iancu, Israel.

19 | Jules Perahim
1914, București – 2008, Paris

Zain
creioane colorate pe hârtie, 48 × 32 cm, semnat și
intitulat dreapta jos, în creion „Perahim, Zain”

€ 800 – 1.500

Doamna Marina Vanci– Perahim a avut amabilitatea de a
confirma autenticitatea acestei opere.

20 | Constantin Brâncuși

1876, Hobița, Gorj – 1957, Paris

Coloana Sărutului

tuș pe hârtie, 33 × 24,5 cm, semnat dreapta jos, în peniță, „C. Brâncuși”; localizat și datat stânga sus, în peniță, „Paris, 15 octombrie 1948; dedicat dreapta sus, în peniță, „Soților Istrati de la C. Brâncuși”

€ 8.000 – 15.000

Proveniență:

colecția istorică Ion Alexandrescu, cioplitorul lui Constantin Brâncuși din perioada 1937–1938 în cadrul proiectelor monumentale din ansamblul sculptural din Târgu Jiu.

Doamna Doina Lemny, doctor în istoria artei, muzeograf–cercetător la Muzeul Național de Artă Modernă, Centrul Pompidou din Paris, a avut amabilitatea de a confirma autenticitatea acestei opere și, la cerere, poate emite un certificat de autenticitate.

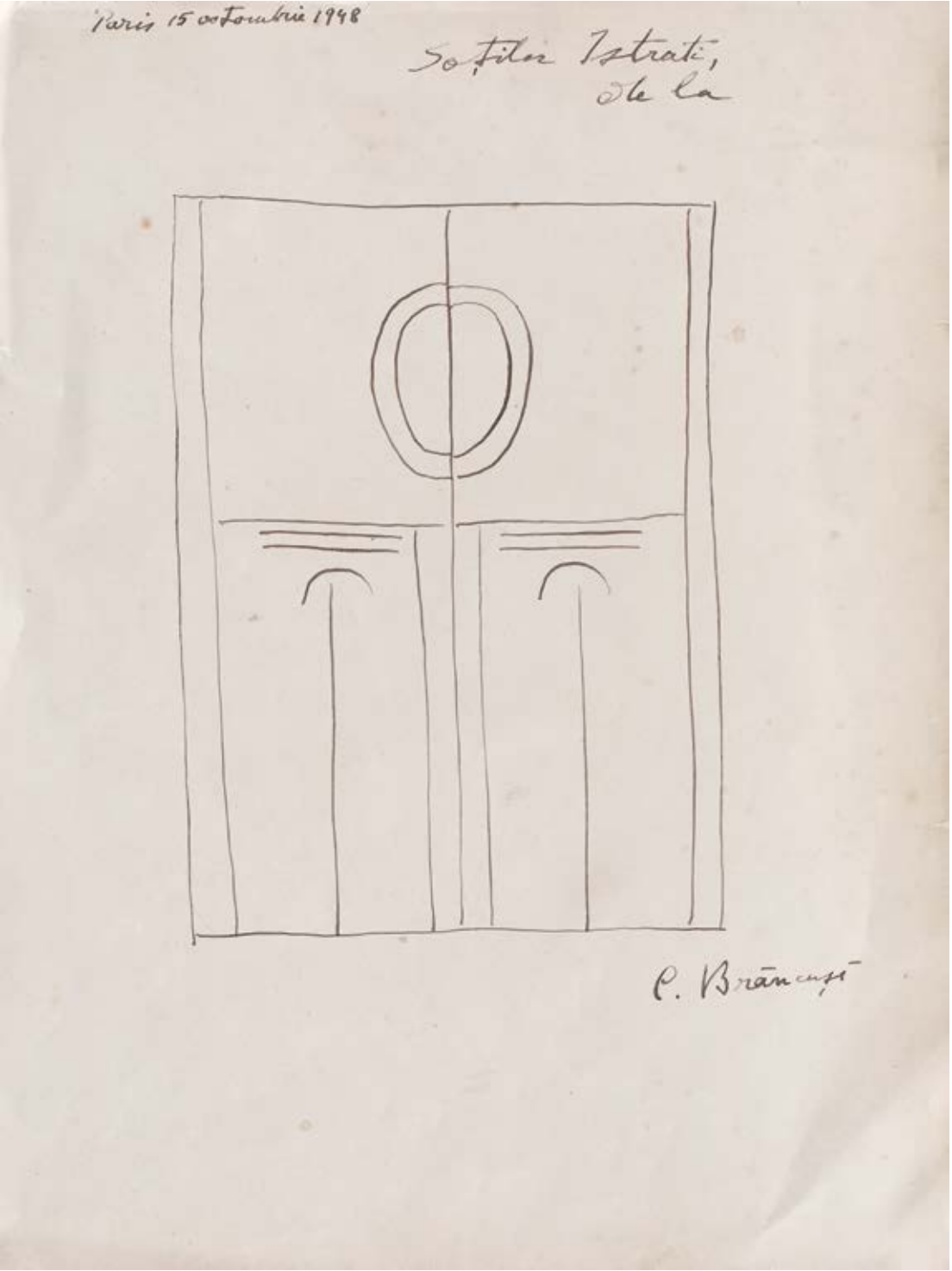

Constantin Brâncuși, Collone du Baiser (detaliu) fotografie, Centre Pompidou

La poalele Carpaților, nu departe de Hobița, locul unde s-a născut, se află singurele sculpturi publice realizate de maestrul Brâncuși între anii 1937 și 1938, reunite în Ansamblul de la Tîrgu-Jiu. În număr de trei, lucrările sunt legate de ceva fundamental. Pornind de la forme modeste, masa, poarta și coloana, elementele renasc parcă din pământ, găsindu-și locul înfinit în natură și legând astfel Raiul de pământ. În acest mod iau naștere „Masa Tăcerii”, „Poarta Sărutului” și „Coloana Infinitului”, materializări ale miticului și ale tradiției, conduse de artist la stadiul de sacru. Parte importantă din Ansamblu, „Poarta Sărutului” este realizată în perioada 1935–1937, inspirația sculptorului pornind de la arta tradițională a satului românesc și de la tema sărutului, temă transpusă de Brâncuși și anterior, în mai multe serii statuare. Prima serie va fi „Sărutul”, realizată de Brâncuși în 1907. Mai târziu, în 1916 tema sărutului va fi transpusă de Brâncuși într-un nou proiect statuar, intitulat „Coloana Sărutului”, cu o nouă replică în 1933, părți ale proiectului „Templul Iubirii”, ce avea să fie realizat de sculptor în Indore, India. Lucrarea va figura la Expoziția personală din 1933, de la Galeria Brummer, New York, sub titlul „Coloana Sărutului. Gips. Parte a Proiectului Templul iubirii”. Realizată sub egida sărutului, coloana este prevăzută cu forme stilizate, ornametale, ce se va remarcă și de-a lungul lintoului „Porții Sărutului” de mai târziu. Începând acest proiect, sculptorul își schițează proiectul în forme simplificate, dar precise. În creion conté, creion colorat, cărbune, grafit, cerneală indiană aplicată cu stiloul sau cu pensula, în guașă sau acuarelă, Brâncuși își va schița doar câteva din proiectele sale, întreg corpusul de desene realizate ridicându-se la un număr localizat între 150 și 200 de schițe, realizate pe hârtie. Se va anima doar de câteva ori să le așșeze, în 1926, în 1927 și mai târziu, în 1955 în cadrul expozițiilor susținute la New York și Chicago. (G.M.)

Bibliografie:

Brezianu, Barbu, Brancusi in Romania, Ed. ALLFA, București, 2005.
Friedrich Teja Bach, Margit Rowel, Ann Temkin, Constantin Brancusi 1876–1957, Musée National d’Art Moderne, Centre Georges Pompidou, Paris, 1995.

21 | Constantin Brâncuși
1876, Hobița, Gorj – 1957, Paris

Tête du premier pas
tuș pe hârtie, 24,5 × 29,5 cm, semnat dreapta jos, în
peniță, „C. Brâncuși”

€ 10.000 – 18.000

Proveniență:
colecția istorică Ion Alexandrescu, cioplitorul lui
Constantin Brâncuși din perioada 1937–1938 în cadrul
proiectelor monumentale din ansamblul sculptural din
Târgu Jiu.

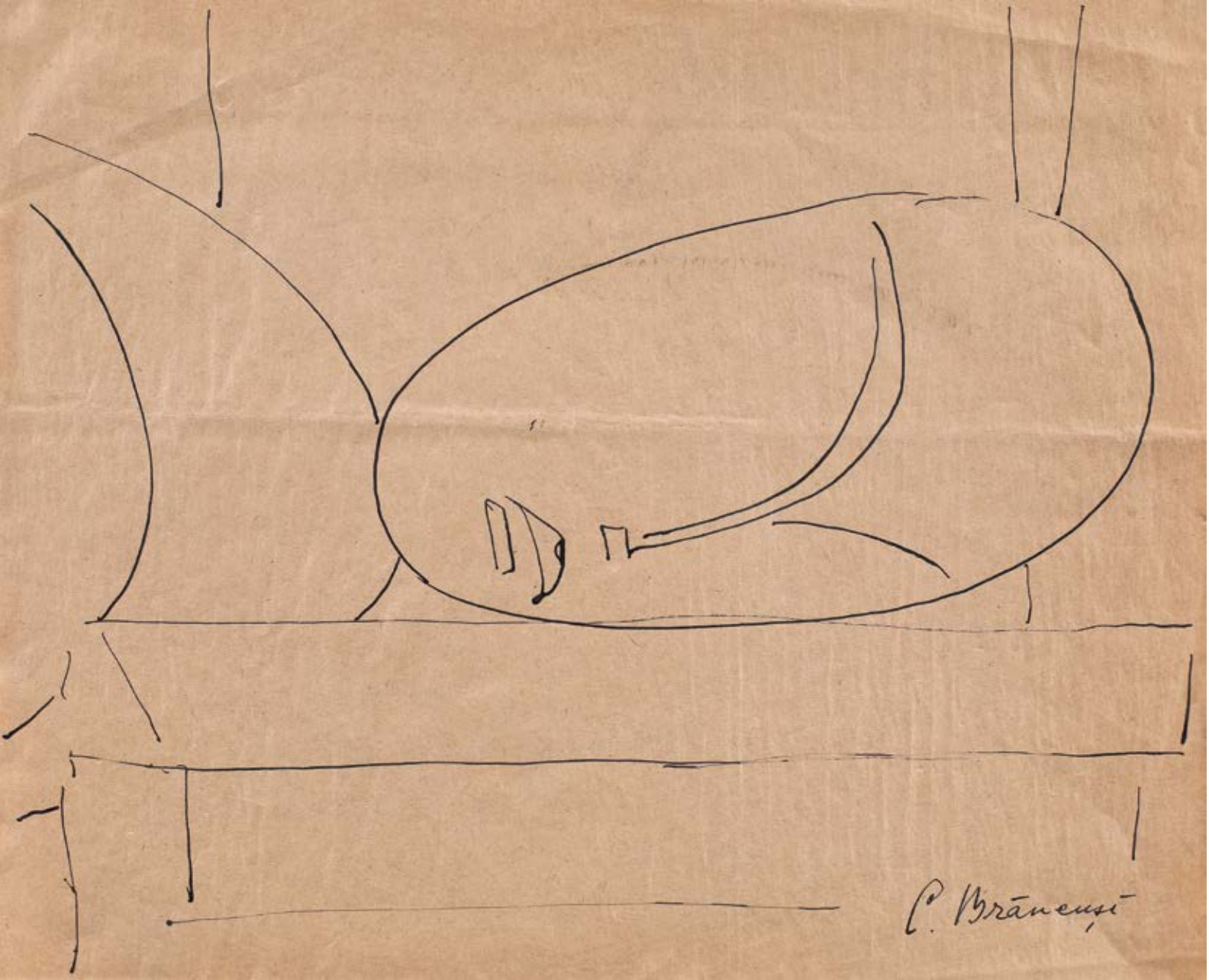
Doamna Doina Lemny, doctor în istoria artei,
muzeograf–cercetător la Muzeul Național de Artă
Modernă, Centrul Pompidou din Paris, a avut
amabilitatea de a confirma autenticitatea acestei opere
și, la cerere, poate emite un certificat de autenticitate.

Constantin Brâncuși, Tête du premier pas (detaliu)
Centre Pompidou

Cu o măiestrie menită să facă neînsuflețirea să cânte, artistul Brâncuși propunea privitorului secolului XX o nouă artă, înnoită, purtătoare de ritmuri vii și de armonii, așezând arta sculpturii într-o potrivire cu esența, întrezărită prin suflatu-i simplu de român. Noul său era lin și curb, desăvârșit lucrat și absolut, aparținând universului. În lut, în lemn, în piatră, în marmură sau în bronz, mâinile sale și-au dovedit măiestria, căutând continuu deplinul. Arta sa devenea liberă odată cu părăsirea atelierului lui Rodin, în anul 1907 pentru a putea crea la rândul-i o artă proprie, autentică. Odată rupt de orice influență, Brâncuși începe să lucreze slobod, redescoperind dimensiunile umane și semnificațiile acestora, abordând o nouă tehnică de tratare a materiei, în „taille directe”. Una din temele preferate de sculptor va fi tema somnului, tratată de Brâncuși începând cu anul 1905 și remarcată în studiul timpuriu „Adolescentul”, urmat de două versiuni ulterioare, „Repaus”, realizată în 1906, la Paris, versiune care la rândul ei avea să fie o replică a ceea ce avea să se numească mai târziu „Somnul”, realizată la cererea academicianului Anastase Simu, în anul 1908, când îl vizita pe Brâncuși la Paris. Realizată în marmură, replica avea să fie expusă în viitorul său muzeu din București, înființat de academician în anul 1910. Mai târziu, tema somnului va deriva mai departe în seriile de muze adormite, inaugurate de Brâncuși în anii 1909–1910 și continuate până spre 1933–1934, în diferite interpretări, versiunile finale anunțând similitudini cu „Cap de copil” sau „Primul plânset”. Tema somnului își încheie ciclul odată cu ultimele replici, „Sculptura pentru orbi” sau „Începutul lumii”, prin care Brâncuși aducea materia la formele ei cele mai simple, mai pure și mai modeste, anunțând un nou început. (G.M.)

Bibliografie:
Brezianu, Barbu, Brancusi in Romania, Ed. ALLFA, București, 2005.
Friedrich Teja Bach, Margit Rowel, Ann Temkin, Constantin Brancusi 1876–1957,
Musée National d'Art Moderne, Centre Georges Pompidou, Paris, 1995.
Uscătescu, George, Brâncuși și arta secolului, Ed. Meridiane, București, 1985.
Paleolog, V. G., Tinerețea lui Brâncuși, Ed. Tineretului, București, 1967.

22 | Hans Mattis Teutsch
1884, Braşov – 1960, Braşov

Himeră
bronz polizat; soclu de marmură, 34 × 9 × 9 cm, semnat dreapta jos, la bază, „MT”

€ 8.000 – 15.000

Proveniență:
colecția George Macovescu, Ministru de Externe (1972–1978) și Președinte al Uniunii Scriitorilor (1978–1982).

Pictor, sculptor și ilustrator, Mattis Teutsch, născut la Braşov, a studiat la München, până în 1905. Perioada studenției i-a oferit posibilitatea de a fi în contact cu noile curente artistice europene și, deși nu se poate afirma cu siguranță că i-a cunoscut în studenție pe Kandinsky sau Klee, este posibil să le fi văzut deja lucrările în expunere. În 1906 a plecat din München, unde studiasse la Academia Regală Bavareză, la Paris, unde s-a angajat rameur. În tot acest timp a studiat operele lui Van Gogh și ale simboliştilor și a vizitat expoziția retrospectivă a lui Gauguin din 1906. L-a cunoscut pe Constantin Brâncuși. S-a concentrat mai mult pe desen, decât pe sculptură și pictură. A revenit la Braşov în 1908, dar a vizitat constant Budapesta și a petrecut verile la Berlin. Din 1917 a colaborat cu revista ungară de avangardă Ma (Azi), care în 1918 îi publică un album, ediție bibliofilă cu 12 linogravuri. În 1919 expoziția deschisă alături de cei din gruparea braşoveană de avangardă Das Ziel (Țelul) a reprezentat începutul polemicii asupra noii arte care ajungea prin artiști ca Teustch și în România. Das Ziel, revistă și grupare germană din Transilvania, organizată după modelul Der Sturm–ului inițiat de Herwarth Walden, publicase una din linogravurile lui Teutsch, ceea ce a atras mai multe atacuri asupra revistei. În 1920, Teutsch a deschis prima personală la București, la Maison d'Art, în care a expus pictură, sculptură și linogravură, iar în 1921 expune de două ori alături de cei din Der Sturm – alături de Paul Klee și în expoziția colectivă ce marca 100 de numere ale revistei omonime, alături de Boccioni, Braque, Itten, Kandinsky, Klee, Picabia. În 1924 a participat la expoziția Internațională organizată de Contimporanul la sala Sindicatului Artelor Frumoase din București.

23 | Constantin Baraschi
1902, Câmpulung Muscel, Argeș – 1966, București

Zbor
bronz, 26 × 16 × 8 cm

€ 800 – 1.200

24 | Marcel Iancu
1895, București – 1984, Tel Aviv, Israel

Architecture Collage | 1950
ulei pe pânză lipită pe carton, 35 × 50 cm, semnat pe verso, cu negru, „Marcel Iancu”

€ 3.000 – 5.000

Opera a făcut parte din expoziția “Marcel Iancu – Un Visionaire de l’Art Moderne”, 25 mai – 15 iunie 2012, București, Colors Art Gallery.

Opera este însoțită de certificat de autenticitate emis de Comitetul Marcel Iancu, Israel.

25 | Hans Mattis Teutsch
1884, Braşov – 1960, Braşov

Nuduri în interior
ulei pe hârtie lipită pe pânză, 46 × 38 cm, semnat
stânga jos, cu gri, „MT”; semnat şi localizat stânga jos,
în creion, „Mattis Teutsch, Paris”

€ 9.000 – 16.000

Mattis Teutsch intra cu adevărat în vizorul publicului larg românesc în cursul anului 1919, când, cu ocazia expoziţiei personale din Braşov, isca diverse polemici în jurul artei sale, dar şi a afilierilor occidentale. n 1919 expoziţia deschisă alături de cei din gruparea braşoveană de avangardă, Das Ziel (Țelul) a reprezentat începutul polemicii asupra noii arte care ajungea prin artiști ca Teustch și în România. Das Ziel, revistă și grupare germană din Transilvania, organizată după modelul Der Sturm-ului inițiat de Herwarth Walden, publicase una din linogravurile lui Teutsch, ceea ce a atras mai multe atacuri asupra revistei. Cu ocazia expoziției din iulie 1919, de la Sala Redoute, criticul Ștefan Havesy îndruma publicul la receptarea operei artistului nu ca simple motive decorative, vorbind de profunzimea unei opere inaccesibile, dar valoroase. La închiderea expoziției noi cronici încercau să legitimizeze arta abstractă cu exemple de artiști internaționali – Kandinsky, Klee. Das Ziel l-a spirjiit pe Teutsch, indiferentă la criticile publicațiilor conservatoare, publicându-i linogravurile ori articolele despre arta modernă și popularizând expoziția. Ulterior, această intensă activitate de susținere a artistului, prin publicarea linogravurilor sale, a fost reluată de Contimporanul. În acest context putem înțelege greutatea cu care Mattis Teutsch putea deveni un artist apreciat nemijlocit fie de critică, fie de marele public. Experimentele pe care artistul le va continua pe parcursul anilor '20 pot fi susținute și de opera de față, care, chiar dacă amintește de constructivismul practicat cu dibacie, punctează primii pași către figurativ pe care Teutsch începe să îi facă la mijlocul deceniului trei. Atras în special de trupul feminin, acesta va începe din ce în ce mai mult să devină subiect central fie în uleiuri, gravuri sau chiar sculpturi, marcând totodată și cilcul mult mai complex al Omului nou – terminologie mult prea apropiată de cea comunistă, însă fără o legătură.

Bibliografie:
VIDA, Gheorghe, Mattis-Teutsch și avangarda românească în Culoarele Avangardei. Arta în România 1910 – 1950 – catalog de expoziție, ICR, Muzeul Național Brukenthal "Mattis-Teutsch. Artist al avangardei", Muzeul de Artă Braşov, 2009

26 | Marcel Iancu
1895, București – 1984, Tel Aviv

Nouvelle trophée
colaj metalic, 22 × 35 cm, semnat dreapta jos, prin
zgrăhere, "Janco"

€ 1.500 – 2.500

Colecția George Macovescu, Ministru de Externe (1972–
1978) și Președinte al Uniunii Scriitorilor (1978–1982).

Opera i-a fost oferită cadou lui George Macovescu de
către artist.

Personalitate marcantă a avangardei românești,
co-fondator al curentului „Dada” și unul dintre
principalii exponenți ai „Constructivismului” din Europa
de Est, Marcel Iancu (Marcel Hermann Iancu), cunoscut
și ca Janco în mediul artistic internațional, a rămas în
memoria artistică drept creatorul unei arte polivante
(arhitectură, urbanism, design interior, pictură, grafică,
sculptură și chiar scenografie sau critică literară)

27 | Hans Mattis Teutsch
1884, Brașov – 1960, Brașov

Tors de femeie
lemn, 34,5 × 6 × 5 cm, semnat stânga jos, la bază, „MT”

€ 8.000 – 15.000

Proveniență:
colecția George Macovescu, Ministru de Externe (1972–
1978) și Președinte al Uniunii Scriitorilor (1978–1982).

Născut la Brașov într-o familie de sași, Teutsch și-a
croit cariera sub influența expresionismului german,
în special datorită anilor petrecuți în cercurile artistice
muncheneze. Pictor, sculptor și gravor, artistul este
unul dintre numele de referință pentru avangarda
europeană în general și cea românească în particular,
colaborând și expunând în diverse rânduri în București,
Budapesta, Munchen și Paris. Ciclurile picturale –
Senzații și Flori sufletești, profund avangardiste, cu
tangențe spre abstract –, sculptura, dar mai ales grafica
(linogravura) sunt componentele cele mai importante
ale carierei lui Mattis Teutsch.

28 | Arthur Segal
1875, Iași – 1944, Londra

Lalele | 1908
ulei pe pânză lipită pe placaj, 33 × 35,5 cm, semnat și datat stânga jos, cu roșu, „A. Segal, 1908”

€ 6.000 – 9.000

Opera este reprodusă în catalogul “Arthur Segal 1875–1944”, Wulf Herzogenrath și Pavel Liška, la pagina 25, sub titlul “Vase mit Tulpen”.

Arthur Segal, Lalele
Licităția de Primăvară, Artmark, 2017, adjudecat pentru 24.000 €

Ucenic al lui Ludwig Schmid-Reutte și al lui Adolf Hölzel la Academia de Arte Fumoase din Munich, unde ajungea în 1896, Arthur Segal își reflecta începuturile în curentele impresionismului și ale neoimpresionismului, revelând pasiune pentru cromaticile flagrante și pentru pointillism. Această manieră va persista în creația sa până spre 1914, pe care o regăsim în pictura de peisaj, precum și în naturile statice cu flori sau fructe. Pointilismul, formă de pictură punctată, este inițiată de Georges Seurat și Paul Signac în anul 1886 ca o ramnificație a impresionismului, fiind cunoscută la începuturi ca o formă de neoimpresionism și utilizat ulterior de critici începând cu sfârșitul anilor 1880. Noul impresionism consta în abilitatea vizualului și a psihicului de a îmbina punctele într-o largă gamă de culori, asigurând astfel efectul fuziunii culorilor pe retină, utilizând tonuri pure, juxtapuse, ca într-un mozaic. Tehnica se mai baza și pe “Legile contrastului simultan al culorilor” ale lui Eugène Chevreul, potrivit cărora, fiecare culoare de bază oferă posibilitatea de a sesiza și culoarea complementară, tehnică ilustrată foarte bine în opera lui Seurat. Focustă pe un stil specific de pensulație, tehnica va avea un număr restrâns de practicanți, amintindu-i pe Camille Pissarro– care va utiliza această tehnică spre sfârșitul etapei sale creative, precum și pe Maximilian Luce, Henri Cross sau pe Lucie Cousturier. Descoperit câțiva ani mai târziu, pointilismul lui Arthur Segal se releva admirabil, utilizând culori dinamice, intense, în armonie cu restul compoziției, atrăgând atenția prin aglomerările juxtapuse de nuanțe, situate de artist adesea în naturile statice cu flori. (G.M.)

29 | Victor Brauner
1903, Piatra Neamț – 1966, Paris

Arbori | 1922
ulei pe carton, 17 × 25 cm

€ 5.000 – 8.000

Proveniență:
colecția Harry Brauner.

Opera este însoțită de certificat de autenticitate eliberat
de Galeria Samy Kinge.

Opera a fost reprodușă în filmul Victor Brauner realizat
de Fabrice Maze în colaborare cu Centrul Georges
Pompidou, producție Sevendoc, 2014.

30 | Marcel Iancu
1895, București – 1984, Tel Aviv, Israel

Conversație (Maabarot) | 1950
acuarelă, tuș și creion pe hârtie lipită pe carton, 33,5
× 48,5 cm, semnat și datat dreapta jos, cu negru, în
ebraică, „M. Janco, 1950”

€ 1.000 – 2.000

31 | Ion Mirea
1912, Răsucenii de Jos, Giurgiu – 1987, Paris

Cele trei grații
ulei și guașă pe hârtie lipită pe carton subțire, 12,5 × 19
cm

€ 400 – 600

32 | Sigismund Maur
1894 – 1965

Portretul lui Brunea Fox | 1927
ulei pe pânză, 62,5 × 49 cm, semnat și datat stânga jos, cu negru, „S. Maur, (1)927”

€ 2.000 – 3.500

Pictor, grafician, decorativist, cronicar plastic, cu șederi interminente în România marcate de stabilirea în Germania, Sigismund Maur își face simțită prezența în arta românească începând cu anii '20, figurând la Salonul umoriștilor români din 1921, apoi în 1924 și în 1925 la Saloanele Oficiale, la Saloanele de Desen și Gravură din 1934 și mai târziu la Saloanele de Toamnă din 1937 și 1945. Temele abordate de artist vor aminti aspecte ale vieții sociale, scene de interior, precum și tema cercului, prezente în lucrări ca „Pe seară la cafeenea”, „Dezolare”, „La un bal familiar”, „Proiect de afiș pentru O.N.T.”, „Rotar la muncă în tipografie”, „Puitoare la mașină plană” sau „Sarabanda”. În preajma acestor ani maniera sa artistică înregistrează forme ale expresionismului, perioadă în care va mai realiza și o serie de portrete-caricaturi. Tot în această perioadă artistul realizează și „Portretul lui Brunea Fox”, binecunoscut jurnalist interbelic, cunoscut drept „Prințul reporterilor”, care se alătură începând cu anul 1925 avangardiștilor din cadrul revistei „Integral” ca redactor, alături de Ion Călugăru, Max Herman Maxy și Ilarie Voronca. (G.M.)

M.H. Maxy, Portretul lui S. Maur (detaliu)
colecția Cabinetului de Stampe al Bibliotecii Academiei Române

33 | Nadia Grossman–Bulighin
1891 – 1930, Câmpulung Muscel

Masă cu pere verzi
ulei pe carton, 70 × 50 cm, semnat stânga jos, cu verde, „NGB”

€ 2.500 – 4.500

34 | Jules Perahim
1914, București – 2008, Paris

O apariție neașteptată | 1974
guașă pe carton subțire, 35,5 × 54 cm, semnat și datat dreapta jos, în creion, „Perahim, (19)74”

€ 3.000 – 5.000

Proveniență:
Bruno Gallery, Tel Aviv.

Opera este însoțită de certificat de autenticitate emis de soția artistului, doamna Marina Vanci-Perahim.

35 | Jules Perahim
1914, București – 2008, Paris

Compoziție
tuș și laviu pe hârtie, 56,5 × 76 cm, semnat dreapta jos, cu negru, „Perahim”

€ 1.000 – 1.800

36 | Paul Ackerman
1908, Iași – 1981, Paris

Călătorie
cărbune și guașă pe hârtie, 48 × 70 cm, semnat dreapta jos, cu negru, „Ackerman”

€ 600 – 900

37 | Marc Chagall

1887, Vitebsk, Belarus – 1985, Saint–Paul–de–Vence, Franța

Portretul lui Ilarie Voronca | 1927

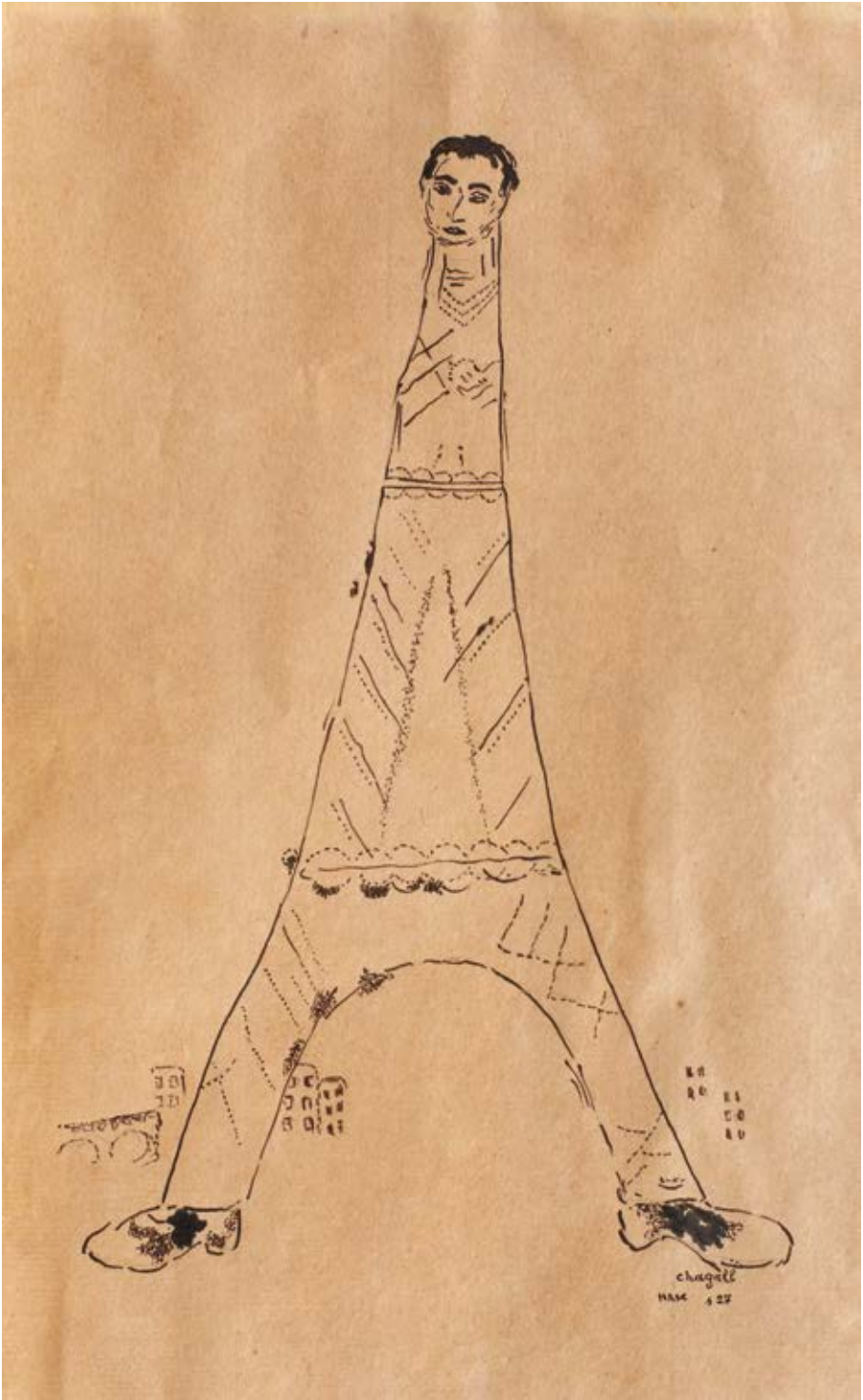
tuș pe hârtie, 28,5 × 18 cm, semnat, datat și localizat dreapta jos, în peniță, „Chagall, Hase, (1)927”

€ 5.000 – 8.000

Opera ilustrează volumul "Ulise" de Ilarie Voronca, 1928. Opera este reprodușă în revista Unu, Anul II, Nr. 10, 1929.

Vizibil printr-un limbaj distinct și pionier al cercului de artiști evrei, Marc Chagall rămâne creatorul unei arte ludice, iluzorii, eterice, având ca subiecte istoricul personal și folclorul est-european, unde își avea rădăcinile. De la pictură, la grafică, ilustrație, până la pictura de vitralii, artistul va demonstra iscusință în toate aceste medii. Ajuns la Paris, în anul 1910, artistul va experimenta cubismul și va lega prietenii cu pictorii Robert Delaunay, Fernand Léger, Amedeo Modigliani, André Lhote și cu Guillaume Apollinaire, susținător al curentelor moderne, căruia îi dedică în anul 1912 lucrarea „Hommage à Apollinaire”. Urmează o etapă de călătorii între Germania– unde își susține prima expoziție, la Galeria Der Sturm, în anul 1914, urmată de o revenire în Rusia, determinată de începerea Primului Război Mondial, unde va rămâne din 1914 până în 1922, urmând o scurtă revenire la Berlin, în anul 1922. Începând cu anul 1923 și până în 1940 artistul rămâne stabilit la Paris, timp în care va mai realiza călătorii și în alte locuri, Egipt, Palestina, Olanda, Spania, Portugalia, Italia. Tot în această perioadă, artistul experimentează și arta gravurii, deprinsă în 1922, la Berlin. La Paris, primește în 1923 de la editorul și comerciantul de artă Ambroise Vollard o comandă pentru a ilustra o ediție specială pentru nuvela „Suflete moarte”, a lui Nikolai Gogol, lansându-se astfel într-o nouă tehnică ca ilustrator. În anii apropiați, spre 1926, sosea la Paris și Ilarie Voronca, poet de avangardă și promotor al mișcării integraliste, susținută de reviste precum 75HP sau Integral, menținând pe tot timpul sederii sale strânse legături cu viața literară din România. La Paris, poetul va lua contact cu cercul avangardist european, din care făcea parte și Robert Delaunay– cofondatorul mișcării artistice orfice, care în anul 1927 realizează pentru volumul său de poezii „Colomba” două ilustrații–portret, volum dedicat de Voronca soției sale. În același an și în preajma aceluiași cerc, Marc Chagall, va realiza pentru poetul Ilarie Voronca un portret, ce va figura în 1929 în revista avangardistă Unu; mai târziu, în 1956, același portret se va regăsi ilustrat în ediția specială a volumului „Poèmes choisis”, alături de o introducere realizată de dadaistul Tristan Tzara, destinat de poetul Voronca exclusiv prietenilor săi. (G.M.)

38 | Magdalena Rădulescu
1902, Râmnicu Vâlcea – 1983, Paris

Dansul magic
tempera pe carton subțire, 49,5 × 65,5 cm, semnat dreapta jos, cu negru, "Magdalena Radulesco"

€ 800 – 1.500

40 | Jacques Hérold
1910, Piatra Neamț – 1987, Paris

Omul sălbatic (L'homme fauve) | 1972
tempera și acuarelă pe hârtie, 65 × 50 cm, semnat și datat stânga jos, cu roșu, „J. Herold, (19)72”; intitulat dreapta jos, cu negru, „l'homme fauve”

€ 800 – 1.500

39 | L'Aiguille de Diamant de l'Anéantissement, Michel Bulteau, ediție princeps ilustrată de Jacques Herold, conținând si o cromolitografie hors-text, Paris, 1980 | 1980

cromolitografie pe hârtie Arches, 20 x 15 x 1.5 cm (cartea); 12 x 8 cm (cromolitografia), semnat dreapta jos, în creion, „Herold”; numerotat stânga jos, în creion, „78/150”

€ 300 – 500

41 | Marcel Iancu
1895, București – 1984, Tel Aviv, Israel

Construcție Dada | 1950-1960
ulei pe carton, 36 × 51 cm, semnat stânga jos, cu verde, „Ianco”

€ 2.500 – 3.500

42 | Marcel Iancu
1895, București – 1984, Tel Aviv, Israel

Cathédrale | 1933
ulei pe pânză, 70,5 × 86 cm, semnat dreapta jos,
cu albastru închis, „MI”

€ 80.000 – 120.000

Proveniență:
colecția familiei artistului.

Opera este însoțită de certificat de autenticitate semnat
de Dadi Janco, Comité Marcel Janco, Tel Aviv, 23 Iunie
2011.

Opera este însoțită de certificat de autenticitate semnat
de Dadi Janco, Comité Marcel Janco, Tel Aviv, 23 Iunie
2011. Opera a participat la expoziția "Dada on Tour &
Guests. Last Stop – Bucharest", organizatori Cabaret
Voltaire și Ambasada Elveției la București, curatori Adrian
Notz și Juri Steiner Galeria Tipografia, București, 25
aprilie – 10 mai 2017.

Pe verso, etichetă de inventariere Atelier Marcel Janco,
Ramat Avi.

Avangardist timpuriu, Marcel Iancu avea să își înceapă activitatea ca artist modern în preajma anilor 1912, în cadrul revistei „Simbolul” pe care o iniția alături de co-fondatorii Ioan Eugen Iovanaki alias Ion Vineanu și Samuel Rosenstock, mai târziu Tristan Tzara. Revista, la fel ca și artistul, se anunța modernă, înfățișând un simbolism târziu al curentului internațional și actuala mișcare începută în România. Mișcarea reprezenta în fond o punte spre curentele avangardiste, propuse în literatura și în arta românească, popularizând astfel orizonturile cu tenduri noi, ca fovismul sau cubismul. Tot în 1912 artistul va avea și primele participări la Saloanele Oficiale, an în care va figura la categoria „Desemn și Acva forte” cu două lucrări, „Siesta” și „În așteptare”. În continuarea „Simbolului” alături de Tristan Tzara avea să propage o nouă atitudine, un nou trend, ce lua în anul 1915 numele de Dada, la Zürich, loc unde artistul își susținea studiile de arhitectură la Academia Polytechnikum. Întâlnirile cu membrii aderenți aveau loc în cadrul clubului „Cabaret Voltaire”, fondat de cei doi inițiatori, Janco și Tzara, loc unde aveau să se stabilească principiile noii arte, o artă neîmblânzită și primitivă prin natura sa, ce propunea adevărate provocări societății artistice tradiționale. Astfel, la 5 februarie 1916 avea loc prima expoziție dadaistă, căreia i se alătura artiști ca Amedeo Modigliani, Pablo Picasso sau Arthur Segal. Câteva luni mai târziu, în iunie, avea să fie publicată prima tipăritură a Clubului Voltaire ce înfățișa expozițiile membrilor aderenți la nou. La Zürich Janco va lega prietenii cu mai mulți artiști, precum Hans Arp, alături de care avea să creeze mai târziu, în 1919, cercul constructivist „Das Neue Leben”, ce propunea o nouă viață. De la noua estetică dadaistă, bazată pe o asociere între cubism și expresionism, Marcel Janco va migra ușor spre forme tridimensionale, de performare a noii arte, abandonând ușor caracterul anti-artă a dadaismului, îndreptându-și atenția către constructivism, remarcat la Paris, în timpul călătoriei din 1921.

În 1922, după o perioadă de experiențe, artistul se întoarce în România, unde va deveni unul din cei mai importanți promotori ai artei de avangardă, timp în care va continua să expună și în cadrul expozițiilor de artă europene, susținute la Zürich, Paris, Berlin sau Varșovia. Anul 1925 va fi un nou an de călătorii prin Europa și anul în care avea să îi întâlnească pe Picasso, Constantin Brâncuși, Robert Delaunay, Georges Braque, Paul Eluard, André Breton, Benjamin Perret,

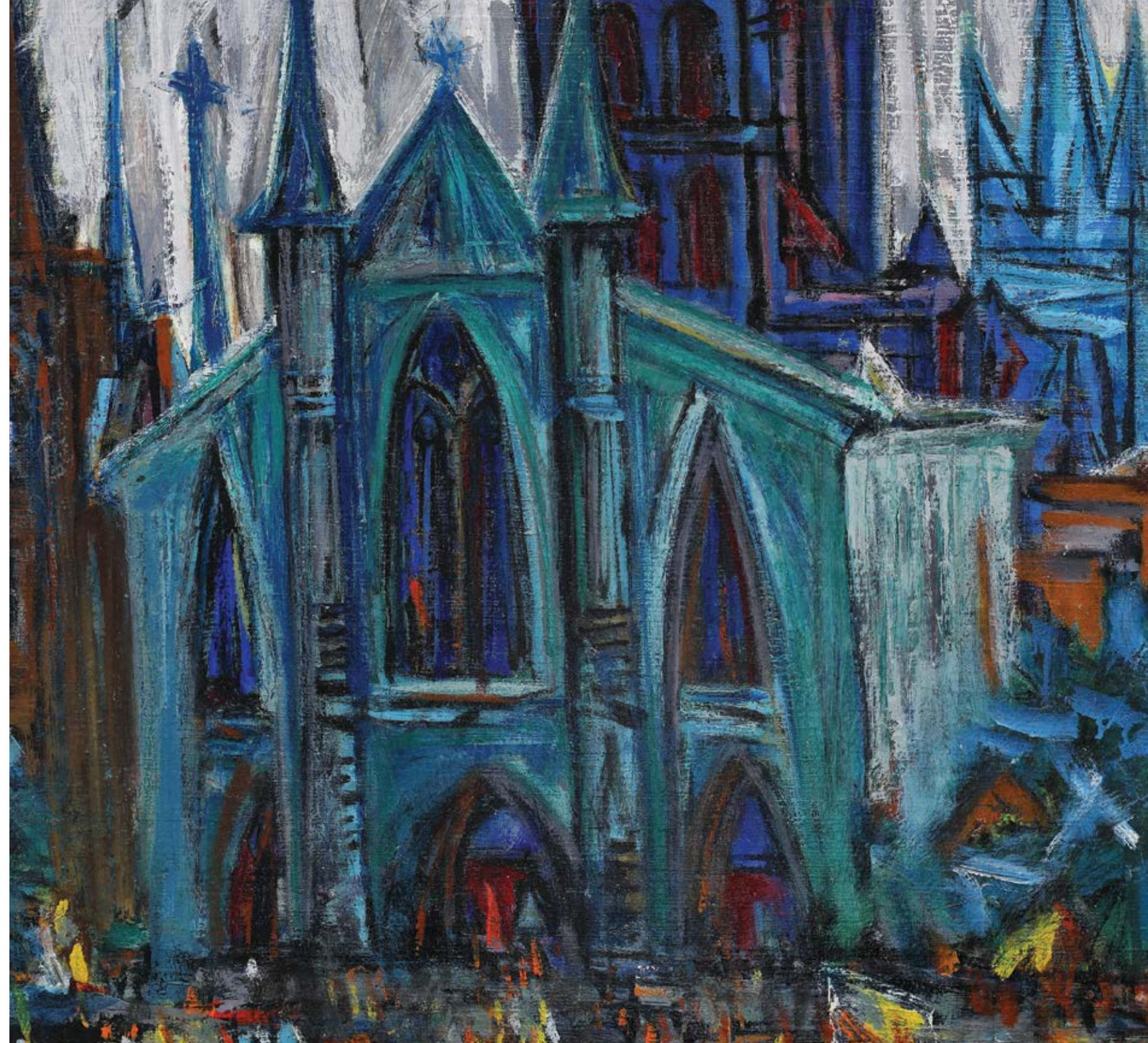
Marcel Iancu, Port
Licităția de Vară, Artmark, 2009, adjudecat pentru
130.000 €

Marcel Iancu, Marină (1930)
Bonhams, 2011

Ribermont-Dessaignes, reprezentanți ai noului de asemeni. Între anii '20 până spre anii '40, considerată cea de-a doua etapă creativă a sa, artistul se va menține apropiat de revistele de avangardă, "Contimporanul" și "Punct", în cadrul cărora își va exprima susținerile asupra noilor interese, cubismul, futurismul, expresionismul și constructivismul. În acest timp, artistul va susține numeroase expoziții, alături de reprezentanții artei de avangardă, precum Milița Petrașcu, Margareta Sterian, Max Herman Maxy, Victor Brauner, Hans Mattis Teutsch, Corneliu Michăilescu, fiind prezent și la expunerile noilor grupări artistice, Arta nouă, Gruparea arta nouă sau Criterion. În acești ani creația sa va dobândi o nouă expresivitate, noi atitudini și cromatici. Va fi perioada în care va realiza o serie de peisaje, interioare, naturi statice, compoziții cu personaje, scene inspirate de viața rurală sau compoziții monumentale, compuse și recompuse într-o viziune proprie, arhitecturală, prezentate în expoziții precum „Expoziția Grupului 1940”, susținută în anul 1931, la Galerie de la Renaissance, din Paris. Pe lângă opera picturală, artistul Marcel Iancu este autorul unor proiecte arhitecturale, realizate în a doua sa etapă de creație. Unul din proiectele importante realizate de artist în această perioadă va fi Casa „Jupiter” din capitală, proiectată de artist în anul 1929. O altă lucrare importantă va fi și broșura-manifest, publicată la sfârșitul anilor '30, în colaborare cu Octav Doicescu și Horia Creangă și intitulată „Către o arhitectură a Bucureștilor”, o încercare de prefigurare a unei capitale moderne, păstrătoare de valorile trecutului.

Aceste preocupări arhitecturale vor fi transpuse de artist și în opera sa picturală. Călător și observator entuziast, artistul va surprinde și uneori chiar va recompune structurile observate. Impresionat de măreția forumurilor romane, a clădirilor, a catedralelor surprinse în deseale călătorii din Europa, artistul va înfățișa adesea probleme de construcție, tratate cu viziunea și perspectiva unui artist-arhitect. Odată cu această preocupare arhitecturală se remarcă în creația sa noi atitudini și noi cromatici, remarcate prin prezența nuanțelor de verde, cu tineri spre turcoaz, de albastru, ocră sau alb, integrate de artist în armonii intense, energice și abstracte. Interesele vor înclina asupra relațiilor dintre formă și culoare, mereu în rezonanță cu ambianța. Cu o artă nouă, exprimată încă de la începuturi, Marcel Iancu este autorul unei creații ce necesita să fie reîntoarsă la viață, după o epocă lungă de renaștere, utilizând de această dată noi mijloace, noi nuanțe și o nouă cale, aceea a abstractului, cu rădăcini în realitate. (G.M.)

43 | Ion Mirea
1912, Râsuceeni de Jos, Giurgiu – 1987, Paris

Familii
guașă pe carton subțire, 15 × 21 cm

€ 500 – 800

44 | Ion Mirea
1912, Râsuceeni de Jos, Giurgiu – 1987, Paris

Noapte
ulei și guașă pe carton subțire, 15 × 21,5 cm

€ 500 – 800

45 | Eugene Ionesco
1909, Slatina – 1994, Paris

Îngerul albastru | 1985
tempera pe hârtie, 61,5 × 43 cm, semnat și datat
dreapta jos, în creion, „Eugene Ionesco, 30 IV. (19)85”

€ 1.000 – 2.000

46 | Corneliu Michăilescu
1887, București – 1965, București

Vânătorul de cerbi
ulei pe pânză, 91 × 100 cm, semnat stânga jos, cu brun,
„CM”

€ 10.000 – 15.000

Corneliu Michăilescu rămâne recunoscut pentru opera sa de influență cubistă și suprarealistă, fiind unul dintre puținii pictori avangardiști ce au abordat astfel de tehnic și tematici. Începuturile îi sunt marcate de influențele impresioniste, de-a lungul timpului observându-se perioade dedicate abstractizării sau suprarealismului. În privința celui din urmă a colaborat în 1933 cu doctorul Gheorghe Marinescu, care l-a ajutat să experimenteze pictura sub influența narcoticelor. Cât despre conceptul folosit de artist, putem vorbi de o alternanță între exprimarea plastică a temelor filosofice și tabloului-subiect. Maniera cubistă este personalizată prin adoptarea unei cromatice diferite de cea folosită de majoritatea adeptilor curentului. În opera lui Michăilescu regăsim culori vii și manipularea tonurilor în scopul redării unei atmosfere deseori statice. După cum putem observa în tabloul de față, pictorul nu abordează o deconstrucție totală a spațiului, ci doar o accentuare a organizării elementelor naturii. Tabloul „Vânătorul de cerbi” înfățișează o scenă cinegetică plasată într-un peisaj ale cărui elemente sunt organizate într-o manieră mozaicală, utilizând forme arhaice și tradiționale românești. Imaginea este înjumătățită, artistul folosind trunchiul unui copac pentru a delimita lumea cucerită de om de natură sălbatică. Pornind de la această delimitare putem observa liniile diferite pentru cele două sectoare. Partea dreaptă a imaginii reprezentând lumea cucerită de om este mult mai bine delimitată, contururile formelor geometrice fiind accentuate. În partea dreaptă, sus, trei „casete” duc cu gândul la carpetele țărănești, înfățișând un călăreț, un cerb și o pasăre, reprezentate într-o manieră stilizată. Delimitarea acestora se accentuează prin plasarea personajelor în tonuri diferite. Apartenența acestui registru în sfera umană este argumentată de apariția motivului cu ciucuri, plasat la picioarele vânătorului. Segmentarea lumii umane se opune naturii create într-o manieră mult mai cursivă. Pictorul nu a mai intervenit cu brutalitate, folosind tușe mult mai subțiri. Urmărind crestele ascuțite ale munților aflați în fundal, ochiul privitorului coboară treptat pe verdeța dealurilor, ca apoi să ajungă la scena principală.

47 | Victor Brauner
1903, Piatra Neamț – 1966, Paris

Peisaj din Balcic | 1921–1922
ulei pe carton, 35 × 40,5 cm

€ 6.000 – 9.000

Opera este însoțită de certificat de autenticitate eliberat de Samy Kinge.

Victor Brauner, Peisaj la Balcic (detaliu)
Muzeul de Artă Tulcea

Începutul anilor '20 punctează momentele în care tânărul Victor Brauner experimenta pictural primele sale compoziții de maturitate. După perioada petrecută în cadrul Școlii de Arte Frumoase din București, Brauner decidea să continue evoluția mai mult prin studiul individual, având un bagaj plastic deja format. Pentru perioada 1920–1924, atracția principală era conturată în jurul creației lui Paul Cézanne, peisajele create de pictor stând mărturie. Construcția, studiile de perspectivă și ulterior tatonările cu o manieră cvasicubistă caracterizează o perioadă interesantă în creația lui Brauner. Neîntâmplător, studiile de peisaj sunt realizate de Brauner la Balcic, vara, arătându-se chiar asimilat acelei "colonii" de pictori.

48 | Marcel Iancu
1895, București – 1984, Tel Aviv, Israel

La o cafea | 1947
acuarelă, creioane colorate și pix pe hârtie, 37,5 × 51 cm, semnat, dedicat și datat dreapta jos, cu negru, „lui Eddy Novarro, signé Janco –Dada, (19)47”

€ 1.000 – 2.000

Proveniență:
colecția Eddy și Nana Novarro.

Opera a făcut parte din expoziția de la Picasso Museum, Munster, 2011. Opera a făcut parte din expoziția “Kaleidoscope of Modernity”, Staatliches Museum Schwerin, 2015. Opera este reprodușă în “Kaleidoscope of Modernity: Chagall, Miro, Picasso and the Avant-garde”, Staatliches Museum Schwerin, 2015, p. 291.

49 | Alexandru Istrati
1915, Dorohoi – 2001, Paris

Roșu și albastru
tempera și nisip pe hârtie, 47,5 × 62,5 cm, semnat dreapta jos, cu negru, „A. Istrati”

€ 1.800 – 2.500

50 | Alexandru Istrati
1915, Dorohoi – 2001, Paris

Compoziție în roșu | 1974
ulei pe pânză, 89,5 × 120 cm, semnat stânga jos, cu negru, „A. Istrati”;

€ 5.000 – 7.000

Opera a făcut parte din expoziția Alexandru Istrati, Galerie Cavallero, Cannes, 1974.

51 | Jacques Hérold
1910, Piatra Neamț – 1987, Paris

Floare albastră | 1965
ulei și guașă pe carton, 57 × 38,5 cm, semnat și datat dreapta jos, cu negru, „J. Herold, (19)65”; dedicat stânga jos, cu negru, „à Josette une...de Paris”

€ 3.000 – 5.000

Opera a făcut parte din expoziția “Jacques Hérold”,Galerie Le Minotaure & Galerie Les Yeux Fertiles,Paris, 26 ianuarie– 3 martie 2018.

52 | Cassilda Miracovici
1902 – 1955

Visul pescarului
ulei pe pânză, 60 × 92 cm, semnat stânga jos, cu roșu, „Casilda Miracovici”; semnat dreapta jos, cu albastru, „Casilda Miracovici”

€ 1.200 – 1.800

53 | Jacques Hérold
1910, Piatra Neamț – 1987, Paris

Flori de piele | 1969
ulei pe pânză, 27 × 35 cm, semnat dreapta jos, cu negru, „J. Herold”; semnat, datat și intitulat pe verso, cu negru, „Herold, 1969, Fleur de peau”

€ 2.000 – 3.000

Opera a participat la expoziția “Jacques Hérold. De la Suprarealism la abstracționismul liric”, 12 Mai – 2 iunie 2011, Colors Art Galley, București. Opera a participat la expoziția “Jacques Hérold”,Galerie Le Minotaure & Galerie Les Yeux Fertiles, 26 ianuarie– 3 martie 2018.

54 | Juliette Orășianu
1896, București – 1954, București

Nimfe dansând
ulei pe carton, 69,5 × 99 cm, semnat dreapta jos,
cu roșu, „Julietta Orășianu”

€ 1.200 – 1.800

55 | Victor Brauner
1903, Piatra Neamț – 1966, Paris

Dealuri la Balcic | 1922
ulei pe carton, 30,5 × 40,5 cm

€ 7.000 – 10.000

Proveniență:
colecția Harry Brauner.

Opera este însoțită de certificat de autenticitate eliberat
de Galeria Samy Kinge.

Opera a fost reprodusă în filmul Victor Brauner realizat
de Fabrice Maze în colaborare cu Centrul Georges
Pompidou, producție Sevendoc, 2014.

56 | Max Ernst
1891, Brühl, Germania – 1976, Paris

Păsările
cromolitografie, 30,5 × 55,5 cm, semnat dreapta jos, în placă, „max ernst”

€ 500 – 800

Proveniență:
colecția George Macovescu, Ministru de Externe (1972–1978) și Președinte al Uniunii Scriitorilor (1978–1982).

Opera i-a fost oferită cadou lui George Macovescu de către Hans-Dietrich Genscher, ministru de externe al Germaniei în perioada 1974–1982.

57 | Jules Perahim
1914, București – 2008, Paris

Himere
intervenții de ceracolor pe litografie, 45 × 64 cm, semnat dreapta jos, în peniță, „Perahim”

€ 1.000 – 1.800

Doamna Marina Vanci– Perahim a avut amabilitatea de a confirma autenticitatea acestei opere.

58 | Natalia Dumitrescu
1915, București – 1997, Paris

Vara la Cannes | 1974
ulei pe pânză, 65 × 81,5 cm, semnat dreapta jos, cu negru, „N. Dumitrescu”

€ 2.000 – 3.000

59 | Max Herman Maxy
1895, Brăila – 1971, București

La zăpadă | 1934

ulei pe pânză lipită pe carton, 34,5 × 49 cm, semnat și datat dreapta jos, cu negru, „maxy, 1934”

€ 12.000 – 18.000

Chiar dacă studiile le face în cadrul oficial și academic al Școlii de Belle Arte, cu profesori ca Frederic Storck și Camil Ressu, M.H.Maxy va fi atras imediat de valul avangardist, și, imediat după finalizarea primei conflagrații mondiale, descoperirea creația unui Arthur Segal, Paul Klee sau Hans Arp. Alături de excepționala carieră în pictură, Maxy rămâne până astăzi un creator: de revistă, de curent cultural – Integralismul – sau de Academie de arte decorative. În perioada comunistă s-a ocupat și de profesorat, însă principala activitate s-a învârtit în jurul Muzeului Național de Artă, al cărui director a fost începând cu 1949.

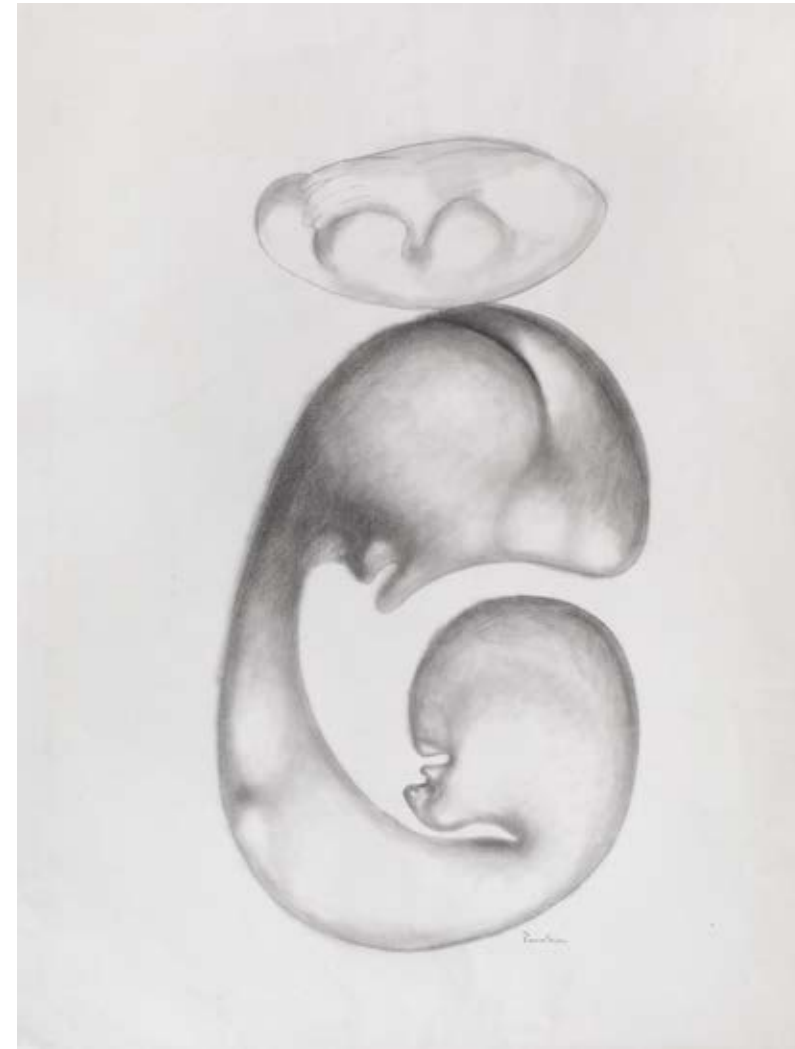

60 | Magdalena Rădulescu
1902, Râmnicu Vâlcea – 1983, Paris

Odalisce | 1951
ulei pe pânză, 60 × 73 cm, semnat și datat dreapta jos,
prin zgrăbiere, „Magdalena Rădulescu, 1951”

€ 2.000 – 3.000

61 | Jules Perahim
1914, București – 2008, Paris

Maternitate
cărbune pe hârtie, 64,5 × 50 cm, semnat dreapta jos, în
creion, „Perahim”

€ 800 – 1.400

62 | Lena Constante-Brauner
1908, București – 2005, București

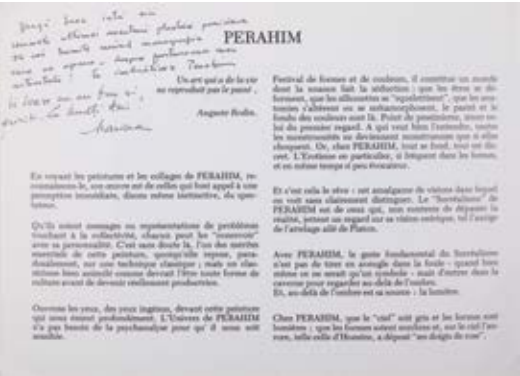
Evadarea imposibilă (Infern XXII)
acuarelă pe hârtie lipită pe carton, 55 × 38,5 cm,
semnat și intitulat dreapta jos, în creion, „Lena
Constante, Infern XXII”

€ 500 – 750

63 | Catalogul expoziției Jules Perahim de la Galeria Lutetia, Paris, 1978, cu dedicația și semnătura olografă a pictorului către Sașa Pană, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

15 × 21 cm

€ 200

64 | Invitația expoziției "Document d'atelier" a pictorului Victor Brauner, Paris, 26 martie 1967, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

12,5 × 16,5 cm

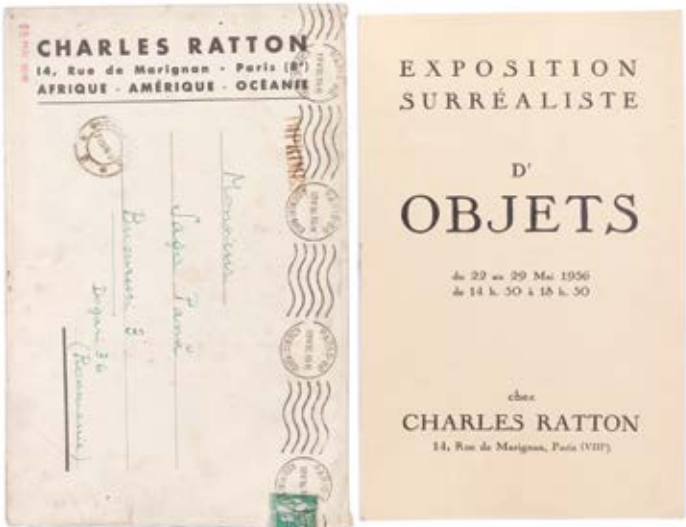
€ 50

65 | Catalogul expoziției suprealiste "D'Objets" de la Paris din anul 1936, cu plicul original către Sașa Pană, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

catalog: 23.5 x 15.5 cm; plic: 24 x 16 cm

€ 150

64

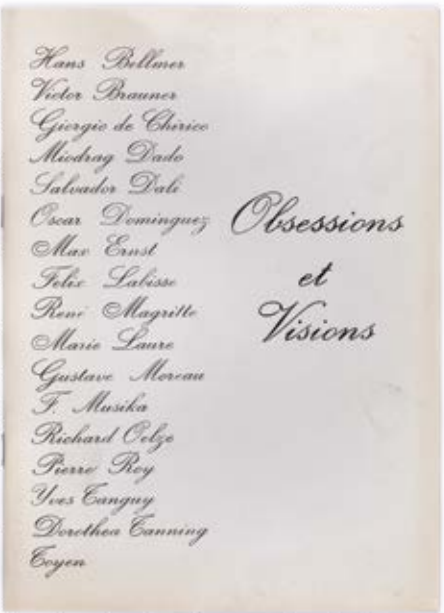
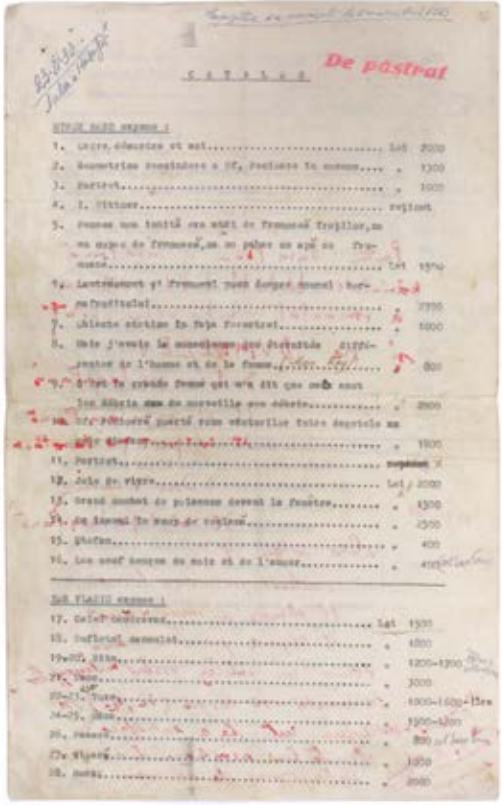
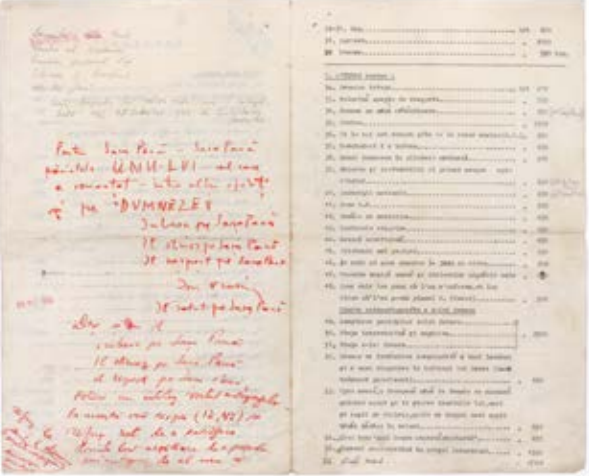
66 | Catalogul expoziției "Obsessions et Visions" de la Paris din anul 1968, conține 40 de reproduceri după Victor Brauner, Chirico, Salvador Dali, Max Ernst, Yves Sanguy, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

27 × 16 cm

€ 200

66

67 | Catalogul expoziției "Miron Radu (Paraschivescu), Ion Vlasiu și I. Vittner" de la sala Hasefer din București, 1933, cu dedicațiile și semnăturile olografe ale expozanților către Sașa Pană, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană, raritate absolută, piesă de colecție (4 file)

34 x 21 cm (fiecare)

€ 500

68 | Revista ”Muci”, București, 7 februarie 1932, număr unic, raritate absolută, piesă de colecție

16,5 × 23,5 cm

€ 1.000

Cel de-al doilea moment semnificativ din istoria gesturilor performative provocate de avangarda istorică românească îl constituie fără îndoială apariția revistei „Muci”. Publicația a apărut la București, în data 7 februarie 1932, cu ocazia solo-show-ului de debut al pictorului Jules Perahim și purta subtitlul „Pentru că nu purtăm fuduliile în tabacheră ne intitulăm Grupul Mucoșilor”. Tiraj: 200 de exemplare. Judecând după format, corpuri de literă și punere în pagină, revista a fost, cel mai probabil, tipărită la Tipografia „Steaua Artei” din București, acolo unde apăruseră până atunci atât „Unu”, cât și „Alge”, dar și unele numere mai speciale din „Contemporanul”. Din caseta redacției aflăm că la revistă colaborează, ce surpriză, aceeași autori care scosese ră și revista „Pulă”, plus încă vreo doi de la „Alge”: Sesto Pals, Gherasim Luca, Aureliu Baranga, Fredy Goldstein (cu precizarea „în special Fredy Goldstein”), Jules Perahim, Paul Păun și Mielu Mizis. Cu un cuvânt înainte semnat de Fredy Goldstein („A fost odată ca niciodată o fetiță care făcea piș în iarbă. A venit o vacă și a mâncat iarbă... și a rămas pișu.”), prima pagină a revistei conține un monolog de Sesto Pals („Intrarea cu câini în restaurant, strict oprită”), un poem de Gherasim Luca („Se caută potcoave de inimă moartă”) și un altul de Aureliu Baranga („Femeea pur și simplu”). Pagina 2 debutează cu un desen fără titlu de Saul Perahim, o poveste de Fredy Goldstein („Și în ziua aceea era război”), un alt desen de Mielu Mizis („Coco. Sculptură în tinichea”), două poeme de Paul Păun („Birja șase-patru-doi”) și o piesă într-un singur act semnată de Gherasim Luca („Atelier de cismărie”) ce se continuă pe pagina 3, ultima pagină, frumos împodobită cu un desen de Saul Perahim („Povestea unei fecioare care face pe nebuna” preluat din revista „Pulă”, însă de data asta cu dedicație „Acest desen pentru Ida”). Restul de trei sferturi din pagina 3 e ocupat de texte care pastșează tipicul rubricilor de anunțuri și fapte diverse. De-acolo aflăm cum că „În cursul lunii viitoare are loc vernisajul expoziției de pictură și desen al prietenului Saul Perahim, în salonul de așteptare al coanei Frosa din Crucea de Piatră. [...] Anunțăm de pe acum că nu răspundem la nici un atac, fiindcă ne simțim cu mucii pe căciulă.”.

69 | Revista ”Integral”, numărul 3, 1925

31,5 × 23,5 cm

€ 500

Revistă de sinteză modernă și avangardistă. Tipărită la București (unde a fost editată de Filip Brunea-Fox, Ilarie Voronca, M.H. Maxy și Ion Călugăru) și Paris (unde a fost editată de Benjamin Fondane și Hans Mattis-Teutsch), revista a apărut între martie 1925 și iulie 1928. A fost reprezentativă pentru așa-numitul integralism, al cărui manifest a fost publicat încă din primul număr al revistei. Printre autorii cuprinși în paginile revistei se numără Ilarie Voronca, Stephan Roll, Benjamin Fondane, Tristan Tzara, Filippo Tommaso Marinetti, etc.

70 | Revista ”Integral”, anul III, numărul 10, 1927

32 × 23,5 cm

€ 500

71 | Revista ”Alge”, numărul 6 din 5 iulie 1931, piesă rară, de colecție

16 × 24 cm

€ 400

Alge, cu subtitlul Revistă de Artă Modernă, a fost o revistă literară românească de avangardă editată la București de Aurel Baranga, Gherasim Luca, Jules Perahim, Sesto Pals și Paul Păun între 1930 și 1933. Au mai contribuit în revistă de-a lungul timpului Victor Brauner, Geo Bogza, Mielu Mizis, Fredy Goldstein, Mihail Hubert, Hans-Mattis Teutsch. Majoritatea creațiilor publicate în revistă se încadrau în curentul numit suprarealism. Poemele, desenele, sunt făcute spontan sau puțin elaborat, având numitorul comun al deshințării oricărei ordini sau dogme. Revista a apărut în două serii: prima serie a fost publicată în 7 numere între septembrie 1930 și iulie 1931 (numărul 4, de Crăciun, al revistei fiind publicat în format poster, iar ultimul număr fiind tipărit în mai puțin de 50 de exemplare) iar a doua serie a fost publicată în 3 numere între martie și mai 1933.

72 | Revista de artă constructivistă ”Punct”, numărul 12 din 7 februarie 1925

31,5 × 23,5 cm

€ 300

73 | Revista de artă constructivistă ”Punct”, numărul 13 din 14 februarie 1925

31,5 × 23,5 cm

€ 300

74 | Colecție de 15 numere ale Revistei "Unu", cuprinde numărul 27, din iulie 1930, intitulat "Unu (alb)", 1930–1932

32,5 × 24 cm

€ 1.000

75 | Colecție de 14 numere ale Revistei "Unu" din perioada 1929–1933, incluzând nr. 51, ediție specială cu ocazia nunții lui Moldov (Marcu Taingiu)

32,5 × 24 cm

€ 1.200

76 | Revista ”Unu (estival)”, anul II, numărul 16, 1929, coperta este realizată de Victor Brauner, piesă rară, de colecție

32 × 24 cm

€ 500

77 | Revista ”Unu (și cu unu fac unu)”, anul III, numărul 21, 1930, cu desene de Victor Brauner și M.H. Maxy, piesă rară, de colecție

32 × 24 cm

€ 300

74

69

81

70

77

75

72

73

76

71

€ 1.000

86 | Revista "Contimporanul", anul I, numărul 16, 4 neieembrie 1916 (greșeală de tipar – 1922), format mic

22,5 × 16 cm

€ 250

Contimporanul a fost o revistă(inițial săptămânală, apoi lunară) literară și artistică românească de avangardă publicată între iunie 1922 și 1932. Fiind cea mai longevivă dintre revistele avangardei românești, a fost și una dintre cele mai moderate, îndeosebi după mijlocul anilor '20.

87 | Revista "Contimporanul", anul I, numărul 22 din 16 decembrie 1922, format mic

21 × 16,5 cm

€ 200

88 | Revista "Contimporanul", anul I, numărul 1 din 3 iunie 1922, format mic

24 × 16 cm

€ 200

Acesata este primul număr dintr-o serie de 102.

89 | Revista "Contimporanul", anul VIII, numărul 81 din 1 mai 1929, format mare

48 × 32,5 cm

€ 150

90 | Ediție aniversară a revistei "Contimporanul", numărul 100, 1931, format mijlociu

32,5 × 24 cm

€ 150

91 | Revista "Contimporanul", numărul 101 din decembrie 1931, format mijlociu

32,5 × 24 cm

€ 150

92 | Revista "Chemarea", numărul 16, Iași, 6 februarie 1918, număr redactat cu contribuția lui Benjamin Fundoianu, piesă rară, de colecție

24 × 16 cm

€ 150

93 | Revista "Discontinue", numărul 1, Paris, iunie 1928, număr unic, piesă rară, de colecție

27 × 20,5 cm

€ 400

94 | Revista "Poesia", franceză, Paris, 1909, cu ștampilă "Biblioteca Sașa Pană"

26,5 × 28 cm

€ 400

95 | Revista "Der Sturm", germană, Berlin, 1928–1929, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

25 × 20 cm

€ 1.000

96 | Colegat "Der Sturm", germană, Berlin, aprilie 1929–decembrie 1930, și "Die Neue Malerei", de Herwarth Walden, germană, Berlin, 1919, conține și un număr dedicat avangardei românești, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

25 × 20 cm

€ 1.000

Numărul august–septembrie 1930 este dedicat avangardei românești și conține publicații scrise de: Moldov, Sașa Pană, Ilarie Voronca, Geo Bogza, Benjamin Fondane, Raul Julian, Al. Dimitriu–Pausești și A. Zaremba.

97 | Lot format din trei exemplare ale revistei "XX literatură contemporană", numărul 2 din 16 decembrie 1928, numărul 6 din 30 martie 1929 și numărul 7 din 15 mai 1929, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

24 x 16 cm (fiecare)

€ 600

97

94

93

92

88

89

95

84

96

87

86

85

91

90

98 | "Exerciții pentru mâna dreaptă și Don Quichotte", de Jacques G. Costin, București, 1931, cu dedicația și semnătura olografă a autorului către actrița Lili Popovici și o xilografură semnată olograf de Marcel Iancu

21,5 × 16 cm

€ 500

Exemplar numerotat 78 din 120, semnat de autor și o xilografură de Marcel Iancu. Toate exemplarele conțin 6 desene inedite printre care un portret al autorului de Marcel Iancu și un desen inedit de Milița Pătrașcu.

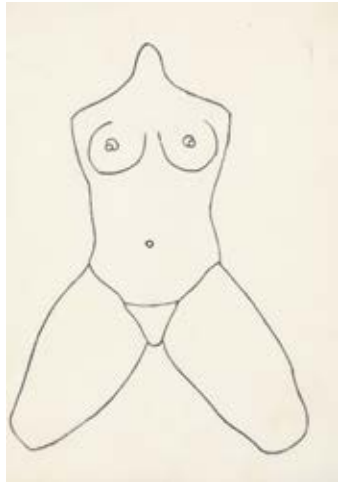
98

102 | "Drumețul incendiar", de Gellu Naum, București, cu 2 calcuri de Victor Brauner, dedicația și semnătura olografă a autorului către Gheorghe Dumitrescu și ex-librisul acestuia

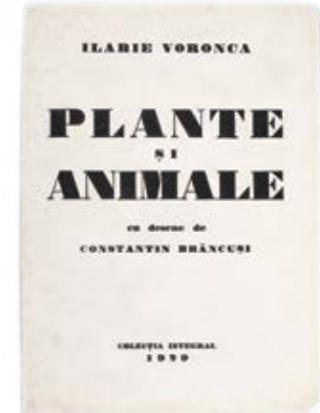
19 × 13,5 cm

€ 1.000

Cu acest volum Gellu Naum debutează ca poet. Cartea conține doar 2 din cele trei calcuri de Victor Brauner.

102

99

99 | "Plante și animale", de Ilarie Voronca, Paris, 1929, exemplarul lui Max Hermann Maxy din cele 18 exemplare cu numele posesorilor, cu desene de Constantin Brâncuși, piesă unicat, de colecție

22 × 16 cm

€ 1.500

100 | "Sept manifestes Dada", de Tristan Tzara, franceză, Paris, cu desene de Francis Picabia

19 × 14 cm

€ 200

Publicându-și în volum manifestele sale dadaiste, Tzara își ahrma refuzul față de suprarealismul care stă să se nască. Apariția cărții este considerată de majoritatea istoricilor mișcării ultima manifestare a dadaismului la Paris. Exemplar numerotat 139 din 300, tipărit pe hîrtie Lafuma.

100

103

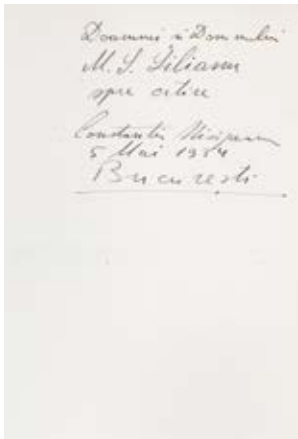

103 | "Metamorfoze", de Constantin Nisipeanu, București, 1934, exemplar nedestinat comerțului, cu dedicația și semnătura olografă a autorului către scriitoarea Madda Holda, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

22,5 × 16,5 cm

€ 800

Exemplar numerotat "M" din 226, tipărit pe hârtie omnia.

103

101 | "Victor Brauner, Livres illustres, Catalogue Raisonne", de Michael Ilk, franceză, Germania, 2009, cu semnătura olografă a autorului

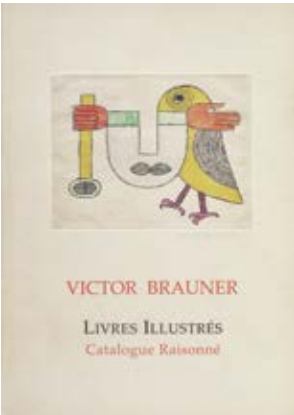
30 × 21 cm

€ 100

Exemplar numerotat 67 din 195.

101

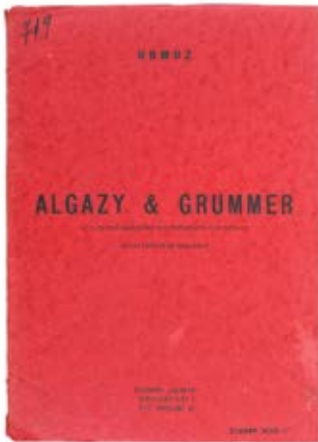
86

104 | "Urmuz – Algazy & Grummer", ediție îngrijită de Sașa Pană, București, 1930, cu ex-libris și semnătura olografă a lui Teodor Scarlat, piesă foarte rară, de colecție

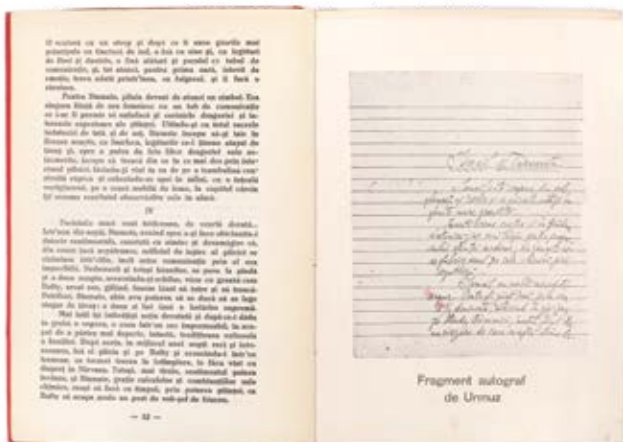
22 × 15,5 cm

€ 300

Exemplar numerotat 78 din 250 de exemplare, tipărit pe hârtie velină mată. Conține o pagină foto-manuscris și o fotografie a lui Urmuz. În noiembrie 1933, cu ocazia împlinirii a 10 ani de la dispariția lui Urmuz, editorul a redistribuit 100 de exemplare nevândute în cei trei ani de la apariția primei ediții, aceasta având o copertă nouă, din hârtie ciocănită de import de culoare roșie.

104

87

105 | "Critica mizeriei", de Gellu Naum, Paul Păun și Virgil Teodorescu, București, 1945, cu ex-libris Ion Vitner, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

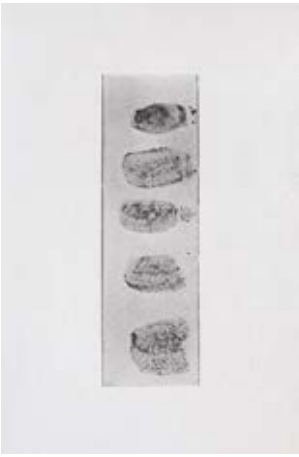
21 × 15 cm

€ 80

105

106

106 | "Poemul invectivă", de Geo Bogza, București, 1933, exemplar nedestinat comerțului, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

24 × 16 cm

€ 600

Exemplat netăiat, numerotat 30 din 250, pe hârtie velină omnia. Volumul conține amprentele digitale ale autorului.

106

107 | "Ulise", de Ilarie Voronca, Paris, 1928, cu un portret de Marc Chagell, format folio, cu dedicația și semnătura olografă a autorului către Ronca (sora lui Victor Brauner) și soțul ei Poldi Mieznik, piesă biblioflă rară, de colecție

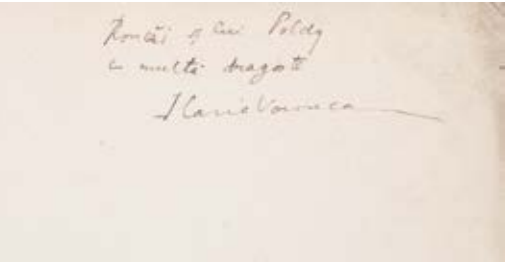
32,5 × 25 cm

€ 1.200

Exemplat numerotat 81 din 206, tipărit pe hârtie velină.

107

108 | "Călătorie cu funicularul", de Sașa Pană, București, 1934, cu un portret de M. H. Maxy, cu dedicația și semnătura olografă a autorului către sora sa, Madda Holda, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

23 × 16,5 cm

€ 800

Exemplar numerotat "D" din 361, tipărit pe hârtie velină satinată.

108

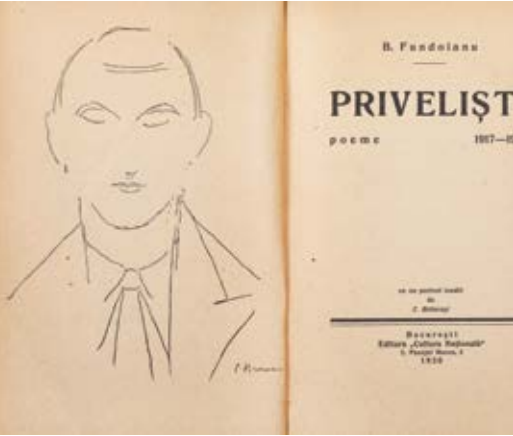

109 | "Privești", de Benjamin Fundoianu, București, 1930, cu un portret realizat de Constantin Brancuși

19 × 13 cm

€ 200

Benjamin Fundoianu în 1923 se expatriază, stabilindu-se la Paris, dar păstrează legăturile de prietenie cu scriitorii români și publică constant în revistele de avangardă din România. Astfel publică în revistele avangardei Integral, Unu, Contemporanul. De altfel, unicul volum de poezii publicat în timpul vieții și dedicat "virtual" lui Ion Minulescu, "primul clopotar al revoltei lirice românești", intitulat Privești, îi apare în 1930, după plecarea din țară.

109

110 | "Primele poeme", de Tristan Tzara, București, 1934

22 × 16 cm

€ 50

Exemplar numerotat 44 din 213, tipărit pe hârtie velină satinată.

110

111 | "Paradisul suspinelor", de Ion Vinea, București, 1930, cu gravuri și un portret de Marcel Iancu

19 × 12,5 cm

€ 50

89

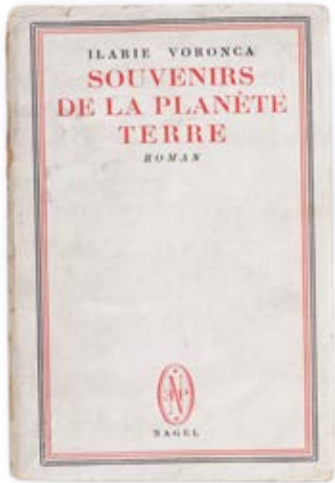
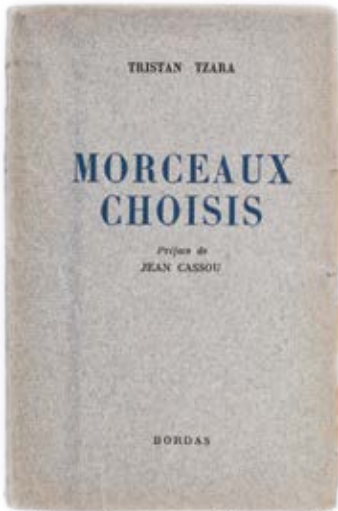

111

112 | "Souvenirs de la planete terre", de Ilarie Voronca, franceză, Paris, 1945

17 × 11,5 cm

€ 80

113 | "Morceaux choisis", de Tristan Tzara, franceză, Paris, 1947

18,5 × 12 cm

€ 50

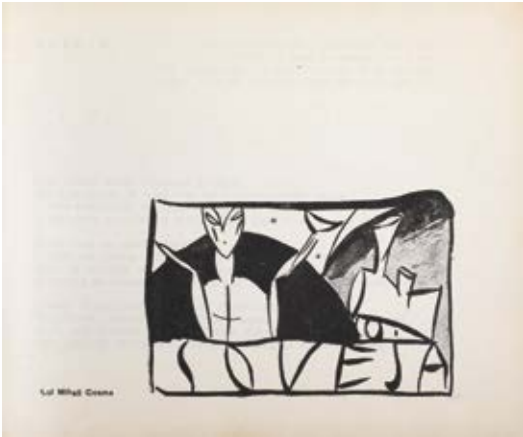
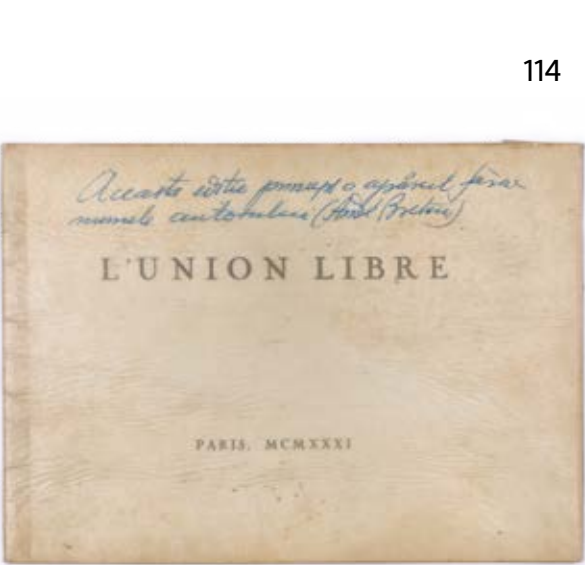
Exemplar netăiat.

115 | "Restriști", de Ilarie Voronca, București, cu desene de Victor Brauner, semnătură și ex-libris Teodor Scarlat, conține dedicația și semnătura olografă a autorului către Teodor Scarlat, ediție bibliofilă, piesă rară, de colecție

16,5 × 21 cm

€ 400

Acest volum marchează debutul lui Victor Brauner ca ilustrator de carte.

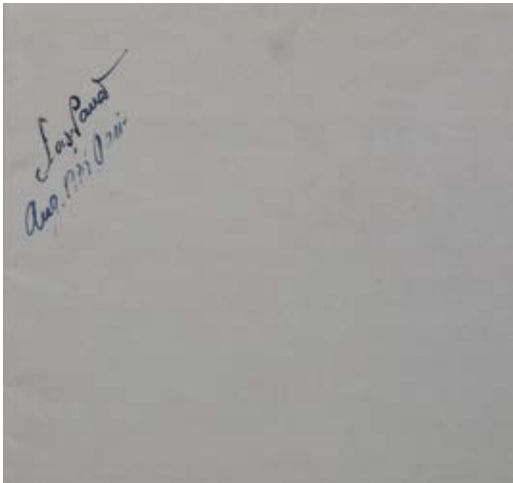

114 | "L'union libre", de Andre Breton, franceză, Paris, 1931, cu ex-libris, semnătura și însemnarea olografă a lui Sașa Pană, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

16 × 22 cm

€ 800

Exemplar numerotat 35 din 75, tipărit pe hârtie couche mat.

114

116 | "Moartea vie a Eleonorei", de Stephan Roll, București, 1930, cu desene de Victor Brauner, dedicația și semnătura olografă a autorului către Filip Bibescu

22,5 × 16,5 cm

€ 600

Tipărit în tiraj restrâns. Această carte este al treilea volum publicat de Editura "Unu".

117 | "Contre solitude", de Ilarie Voronca, franceză, Lion, 1946, cu dedicația și semnătura olografă a Colombei Voronca

19 × 12 cm

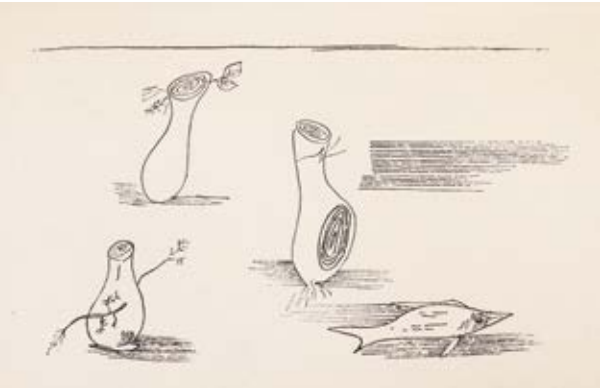
€ 100

117

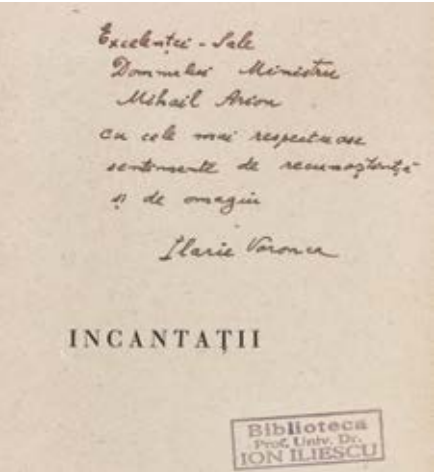
116

118 | "Incantații", de Ilarie Voronca, București, 1931, cu un portret de Milița Petrașcu, dedicația și semnătura olografă a autorului către Ministrul Afacerilor Externe, Mihail Arion

€ 100

Provine din biblioteca academicianului clujean Ion Iliescu.

118

119 | "La fin du monde", de Gherasim Luca, franceză, Paris, cu dedicația olografă a autorului către poetul Jean-Clarence Lambert

32,5 × 23,5 cm

€ 100

Exemplar numerotat 88 din 350, tipărit pe hârtie offset Acropole.

119

121 | "La Premiere Aventure Celeste de Monsieur Antipyrine", de Tristan Tzara, franceză, Zurich, 1916, editura "Collection Dada", conține 8 xilografuri de Marcel Iancu, piesă extrem de rară, de colecție

22,5 × 15 cm

€ 5.000

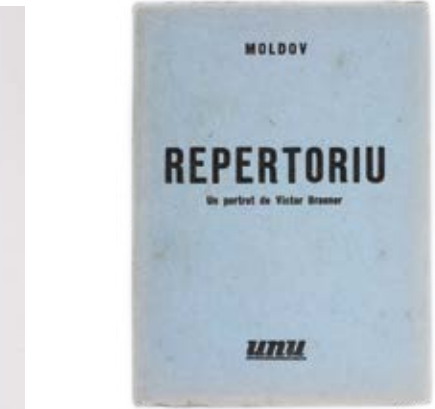
Este primul volum din seria Dada și prima carte publicată de Tzara, care avea la acea vreme doar 19 ani. Mr. Antipyrine își trage numele de la pastilele pe care poetul le lua împotriva migrenelor și nu așa cum s-a afirmat uneori, de la un anume tip de extincător. Volumul cuprinde o selecție a versurilor sale de tinerețe "Căntece africane", primul manifest Dada asumat sub propriul nume și nu prin intermediul personajelor sale. Trebuie menționată și una dintre cele mai frumoase descrieri ale acestui volum "... este o carte cum nu se poate mai simplă, artizanală, perfectă în imperfecțiunea sa. O asemenea carte fragilă, legată precar, în pofida hârtiei de calitate [...] este totodată o formă de a nu o expedia cu adevărat și un simbol (icoană?) a insurecției" (Yves Piere, Marcel Janco, gravures et reliefs, în Catalogue Dada, Centre Pompidou, Paris, 2005, p. 536).

120 | "Repertoriu", de Moldov (Marcu Taingiu / Mac Tobacco), București, 1935, cu un portret de Victor Brauner

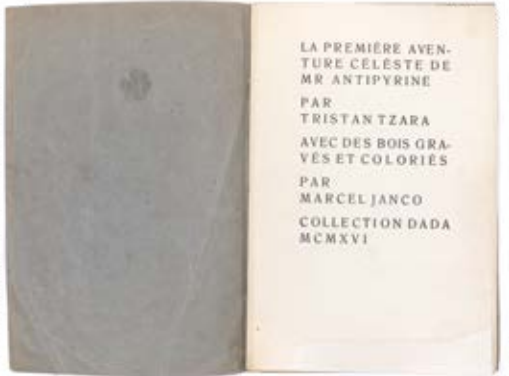
16,5 × 12 cm

€ 200

Exemplar netăiat. Acesta este volumul de debut și unicul volum scris de Moldov.

120

121

121

123 | "Ulysses dans la cite", de Ilarie Voronca, franceză, Paris, cca 1930, cu un desen de Marc Chagall

19,5 × 14,5 cm

€ 80

Tradusă din română de Roger Vailland, cu prefață de G. Ribemont-Dessaignes.

123

122 | "La Deuxieme Aventure celeste de Monsieur Antipyrine", de Tristan Tzara, Paris, 1938, piesă rară, de colecție

25 × 18 cm

€ 1.200

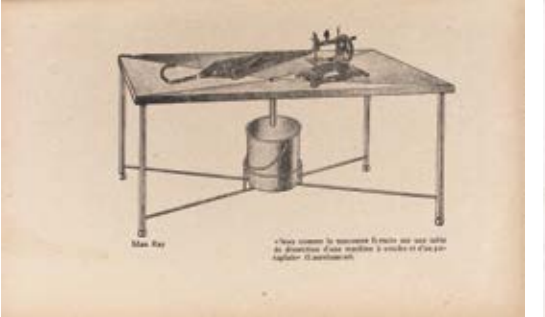
Exemplar numerotat 6 din 125, tipărit pe hârtie Hollande.

124 | Lot format dintr-un catalog al Editurii "Unu" și volumul "Sadismul adevărului", de Sașa Pană, București, 1936, cu un colaj de Victor Brauner realizat după fotografii de Man Ray, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

21 × 14 cm

€ 300

Exemplat netăiat și numerotat 215 din 370.

122

124

124

125 | Lot format dintr-o fotografie ilustrându-l pe Urmuz în anul 1915, cu dedicația și semnătura olografă a scriitorului, și "Urmuz", de Urmuz (ediție îngrijită de Sașa Pană), București, 1930, piesă extrem de rară, de colecție

fotografie: 13 x 8 cm; carte: 21.5 x 15 cm

€ 2.000

Volumul este numerotat 18 din 250, tipărit pe hârtie velină mată.

126 | "L'homme approximatif", de Tristan Tzara, franceză, Strasbourg, 2015

24 x 18 cm

€ 40

127 | "Ultime poeme...", de Eugen Relgis, București, 1941

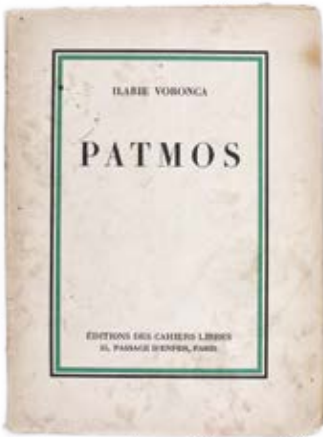
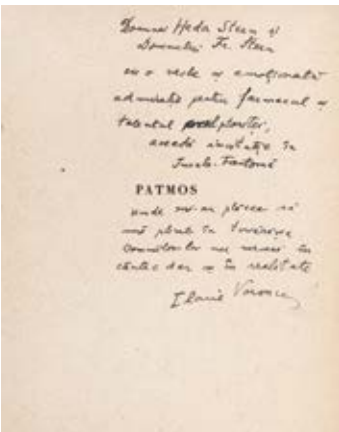
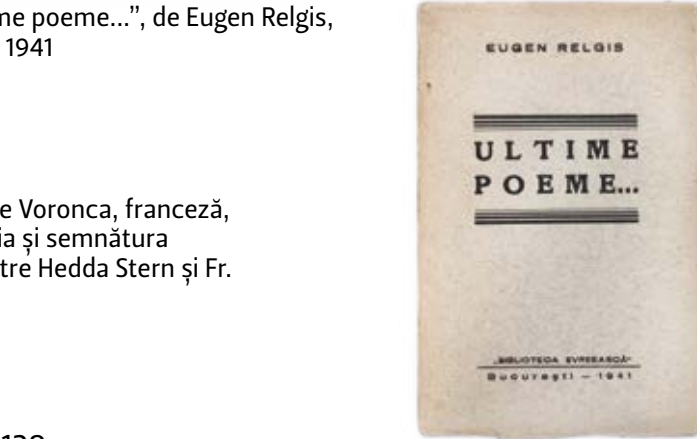
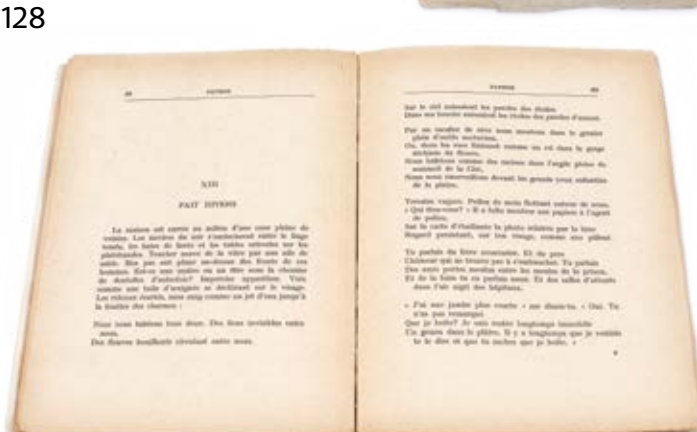
19 x 12,5 cm

€ 30

128 | "Patmos", de Ilarie Voronca, franceză, Paris, 1934, cu dedicația și semnătura olografă a autorului către Hedda Stern și Fr. Stern

19 x 14 cm

€ 150

127

129 | "Zăvor fermecat", de Barbu Brezianu, București, 1947, cu o vignetă și un portret de Milița Petrașcu și trei desene de Mircea Marosin, ex-libris Sașa Pană, dedicația și semnătura olografă a autorului către Sașa Pana, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

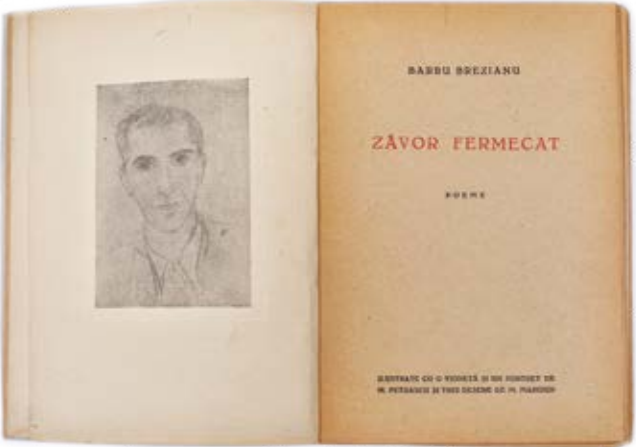
21,5 x 15,5 cm

€ 200

Coperta este ilustrată de domnișoara arhitect Violet Stark. Cartea a fost tipărită la "Institutul de Arte Grafice Standard Graphica-Marvan pentru editura Căminul Artei. Exemplar numerotat 325 din 500, tipărit pe hârtie velină mată.

130

130 | "Onze recits", de Ilarie Voronca, franceză, Paris, 1968, cu ex-libris Sașa Pană, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

23 x 14,5 cm

€ 50

130

131 | "Deschidere", de Aurel Zaremba, București, 1933, ediție îngrijită de Sașa Pană, cu un portret al autorului de Jules Perahim, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

23 x 16 cm

€ 200

Exemplar numerotat "9".

131

95

94

132

132 | "Alfabetul sîngelui", de Vasile Dobrian, București, 1946, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

21,5 × 16 cm

€ 200

132

133 | "Odihna neagră", de Ion Manolescu, București, 1936, cu un portret de M.H. Maxy, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

21 × 14 cm

€ 50

Exemplar netăiat.

133

134 | "Răbojul unui muritor", de Sașa Pană, București, 1926, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

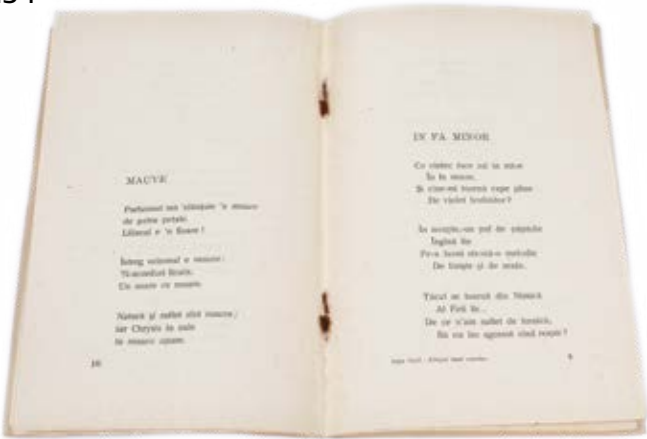
19 × 12 cm

€ 100

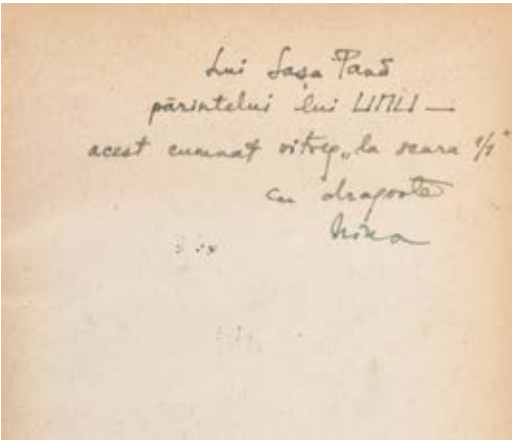
Acest volum marchează debutul autorului în anul 1926. Volum netăiat.

134

135

135 | "La scara 1/1", de Nina Cassian, București, 1947, cu un portret de Jules Perahim, dedicația și semnătura olografă a autoarei către Sașa Pană, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

22 × 15,5 cm

€ 150

135

136

136 | "Plecări fără Ancoră", de Sașa Pană, 1946, format in-folio, cu dedicația și semnătura olografă a autorului către Oscar Lemnaru

35 × 24 cm

€ 300

Exemplar numerotat 73 din 99, tipărit pe carton duplex.

137 | "Viața romanțată a lui Dumnezeu", de Sașa Pană, București, 1932, cu un desen de Jean David

23,5 × 16 cm

€ 120

Exemplar numerotat 7 din 125, tipărit pe hârtie velină satinată.

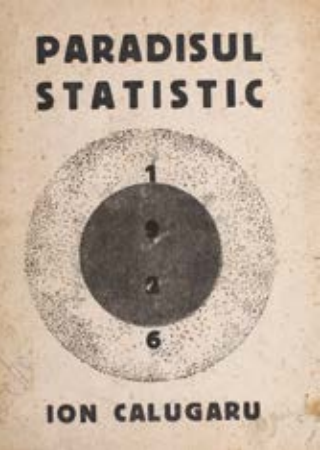
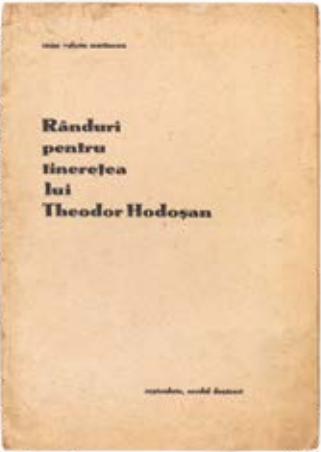
137

138 | "Paradisul statistic", de Ion Călugăru, București, 1926, cu desene de Max Herman Maxy

21 × 16 cm

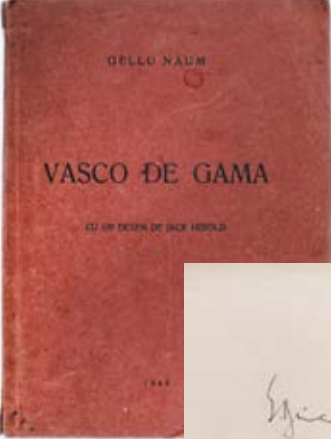
€ 250

139 | "Rânduri pentru tinerețea lui Theodor Hodoșan", de Victor Valeriu Martinescu, București, cu dedicația și semnătura olografă a autorului către Constantin Nestor, piesă rară, de colecție

29 × 20,5 cm

€ 150

141 | "Vasco de Gama", de Gellu Naun, București, 1940, cu un desen de Jacques Hérold

23 × 17 cm

€ 400

Această carte a fost tipărită într-un tiraj de 150 de exemplare, fiind al treilea volum publicat de autor.

142 | "Ioana Maria – Șaptesprezece Poeme", de Geo Bogza, București, 1937, cu ex-libris Mihai Beniuc

25 × 18 cm

€ 500

Exemplar numerotat 50 din 120 tipărit pe hârtie japoneză.

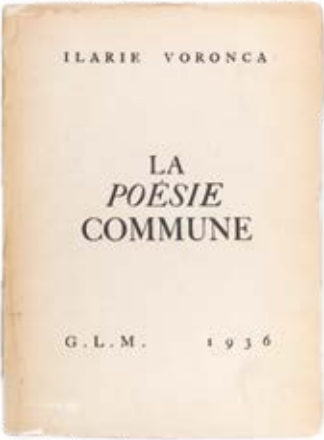

140 | "Midis gagnés", de Tristan Tzara, franceză, Paris, 1939, cu desene de Henri Matisse

25 × 18 cm

€ 200

Exemplar numerotat 495 din 1150, tipărit pe hârtie velină.

143 | "La poesie commune", Ilarie Voronca, franceză, Paris, 1936

19 × 14 cm

€ 150

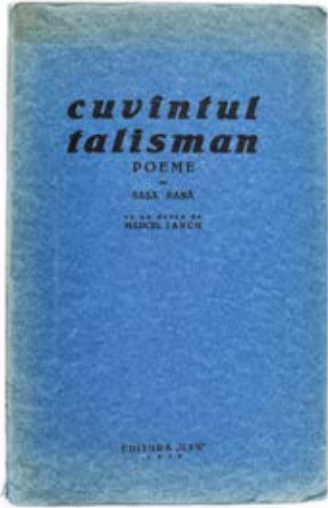
Exemplar numerotat 48 din 225, tipărit pe hârtie velină.

144 | "Act de prezență", de Ilarie Voronca, București, 1932

16,5 × 12 cm

€ 50

Exemplar netăiat.

145

145 | "Cuvântul talisman", de Șașa Pană, București, 1933, cu un desen de Marcel Iancu

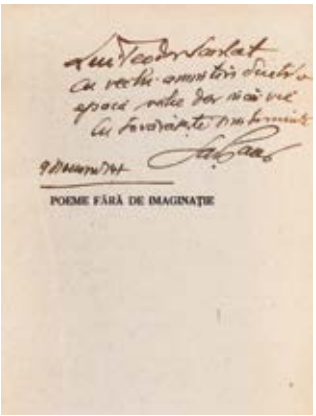
23,5 × 15 cm

€ 700

Exemplar numerotat 128 din 200, tipărit pe hârtie velină satinată.

148

148 | "Poeme fără de imaginație", de Șașa Pană, București, 1947, cu desene de Florica Cordescu și Ligia Macovei, dedicația și semnătura olografă a autorului către Teodor Scarlat

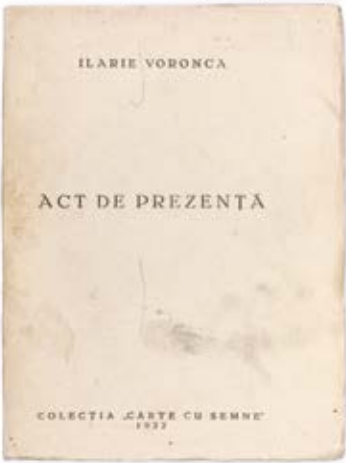
21,5 × 15 cm

€ 70

Exemplar numerotat 462 din 1027 de exemplare, tipărit pe hârtie ediție vărgată.

144

146 | "Tăgăduința lui Petru", de Benjamin Fundoianu, Iași, 1918, piesă foarte rară, de colecție

16 × 12 cm

€ 250

Tiraj restrâns de 41 exemplare, conține și "O lămurire despre simbolism", de Benjamin Fundoianu.

146

147

147 | "Misiunea trebuie îndeplinită", de (colonel) Șașa Pană

14,5 × 10 cm

€ 100

149

149 | "Caii lui Cibicioc", de Ion Călugăru, București, 1923, cu dedicația și semnătura olografă a autorului către actrița Dida Solomon–Callimachi

19 × 12 cm

€ 100

150 | "Aurelia", de Claude Sernet, franceză, Paris, 1958, cu dedicația și semnătura olografă a autorului către poetul Ion Dumitru

22,5 × 14 cm

€ 100

Exemplar numerotat 217 din 600, tipărit pe hârtie helio albă.

150

101

100

151 | "Terre sur terre", de Tristan Tzara, franceză, Paris, 1946, cu desene de Andre Masson

22,5 × 16 cm

€ 250

Exemplar netăiat, numerotat 2279 din 3100, tipărit pe hârtie Verge creme.

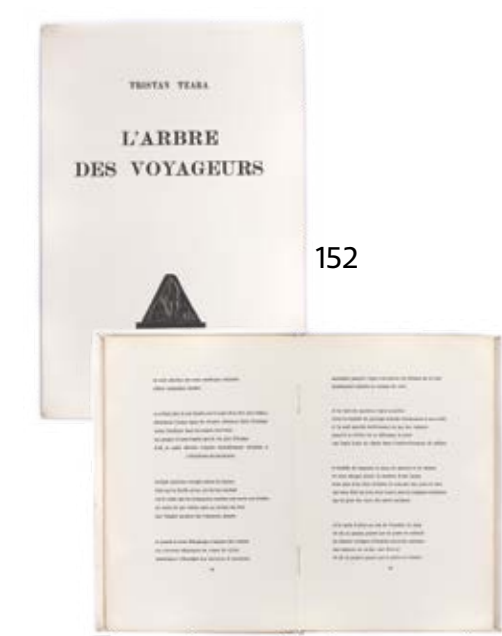

152 | "L'arbre des voyageurs", de Tristan Tzara, franceză, Paris, 1930, piesă rară, de colecție

25,5 × 17 cm

€ 500

Exemplar netăiat, numerotat 442 din 500.

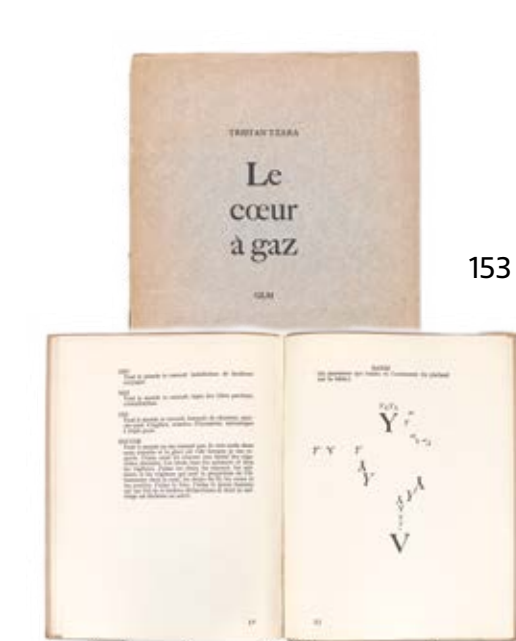

153 | "Le coeur a gaz", de Tristan Tzara, franceză, Paris, 1946

25,5 × 19,5 cm

€ 250

Exemplar numerotat 315 din 380, tipărit pe hârtie velină Marais.

156 | Carte poștală, ilustrând Sfînxul din munții Bucegi, cu desene de Gellu Naum, trimisă de Ligia și Gellu Naum către Stephan Roll, Sinaia, 1961

9 × 14 cm

€ 75

159 | Fotografie ilustrându-l pe poetul avangardist Stephan Roll alături de poetul Gellu Naum, Comana, 1973

14 × 9 cm

€ 100

157 | Fotografie ilustrându-l pe poetul avangardist Stephan Roll cu "Vaca" lui Victor Brauner în fața Lăptariei lui Enache, cca. 1927, piesă rară, de colecție

17 × 23,5 cm

€ 150

158 | Fotografie ilustrându-l pe Benjamin Fundoianu pe platourile de filmare pentru pelicula "Taratira", Argentina, 1936

12 × 17,5 cm

€ 10

Pelicula "Taratira" l-a avut ca regizor și scenarist pe Benjamin Fundoianu. Nu a fost ecranizată niciodată.

154 | "Manifeste du surrealisme – Poisson soluble", de Andre Breton, franceză, Paris, 1924, piesă rară, de colecție

19 × 12 cm

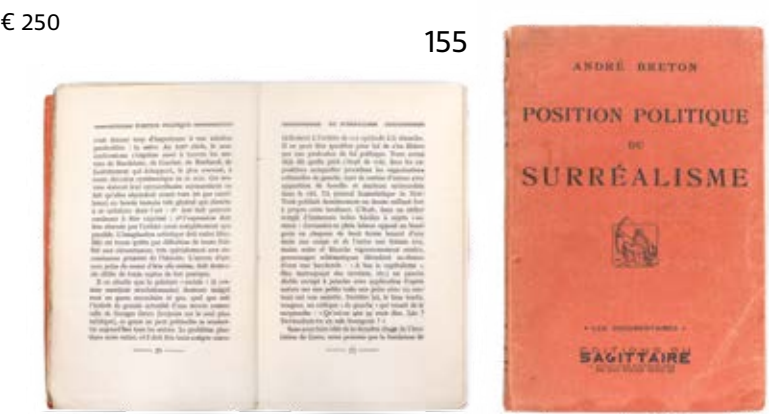
€ 300

155 | "Position politique du surrealisme", de Andre Breton, franceză, Paris, 1935, piesă rară, de colecție

18,5 × 12 cm

€ 250

160 | Fotografie ilustrându-l pe sculptorul Oscar Han, în atelier, alături de Brunea Fox, Jules Pherahim și Stephan Roll, 1961

12 × 16,5 cm

€ 80

161 | Fotografie ilustrandu-l pe Brunea Fox împreună cu prietenii, cca. 1950

9 × 11,5 cm

€ 50

162 | Bilet emis de Constantin Brâncuși, semnat olograf, prin care confirmă primirea unei sume de bani, Paris, 30 ianuarie 1908

16,5 × 20 cm

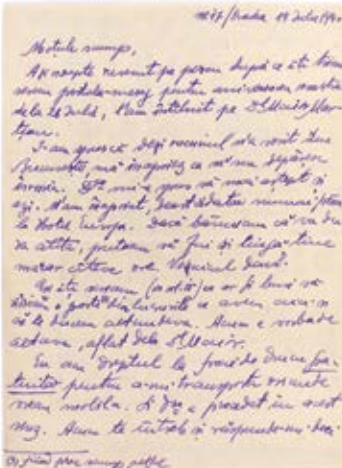
€ 1.000

Doamna Doina Lemny, doctor în istoria artei, muzeograf-cercetător la Muzeul Național de Artă Modernă, Centrul Pompidou din Paris, a avut amabilitatea de a confirma autenticitatea acestei opere și la cerere, poate emite un certificat de autenticitate.

163 | Scrisoare intimă ("Moșule scump...îți sărut fagurii părului și şuvițele de lumină ale degetelor") trimisă de Sașa Pană către soția sa, Maria Pană, Oradea, 19 iulie 1940

19 × 14 cm

€ 80

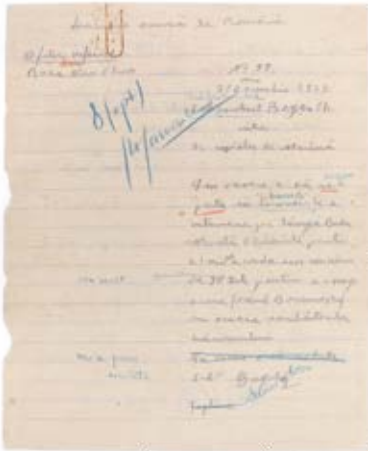
163

164 | Lucrare scrisă la limba română a elevului Geo Bogza, din perioada în care studia la Baza Navală Fluvială, (Școala de Marină), Galați, 31 decembrie 1923

20 × 16,5 cm

€ 120

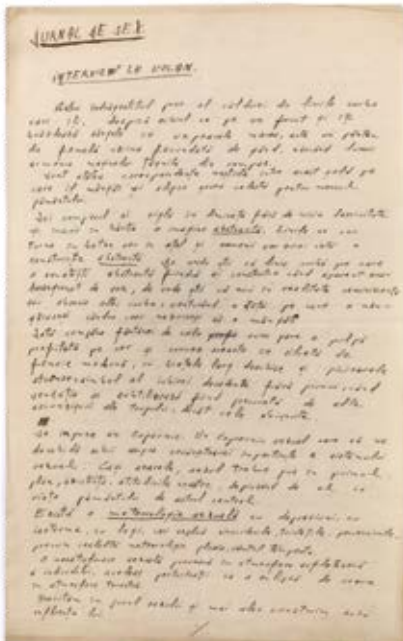
164

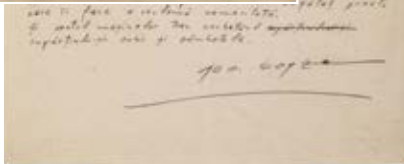
166 | Manuscris "Jurnal de sex – Interview la volan", de Geo Bogza, cca. 1930, cu semnătura olografă a autorului, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană (2 file)

34 × 21 cm

€ 1.000

166

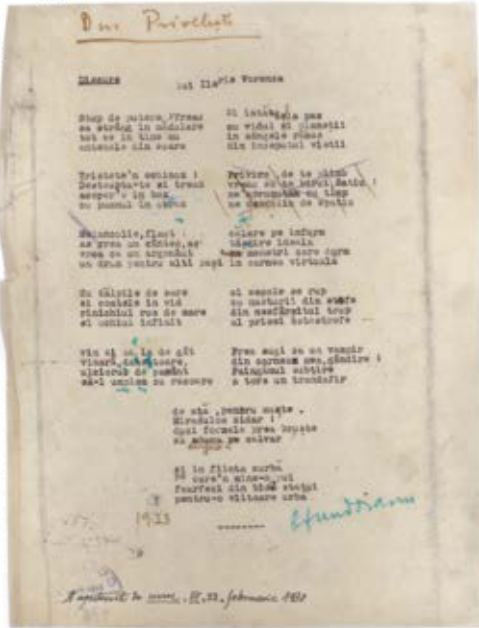

167 | Manuscris "Discurs", de Benjamin Fundoianu, publicat în Revista "Unu" numărul 3, 22 februarie 1930, cu o însemnare olografă a lui Sașa Pană referitor la publicarea articolului, cu semnătura olografă a autorului, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

27 × 20 cm

€ 500

Poemul a fost publicat și în volumul "Priveliști" de Benjamin Fundoianu în anul 1930.

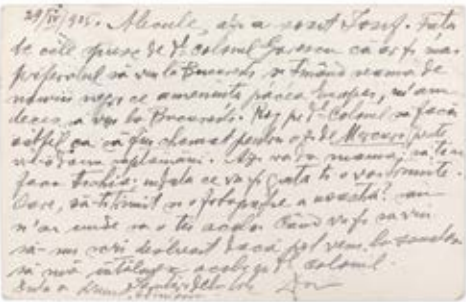

167

168 | Scrisoare trimisă de Geo Bogza către Mircea Eliade, în care îi mulțumește pentru recenzia făcută cărții sale în "Imagini dintr-o Românie aspră", București, 8 ianuarie 1940, cu plicul original

scrisoare: 20 x 14.5 cm; plic: 12 x 15 cm

€ 120

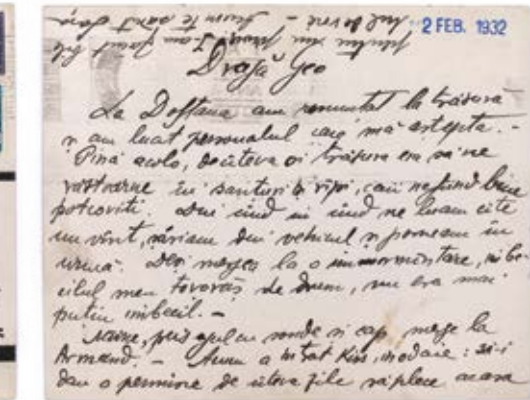

165 | Carte poștală "Unu" trimisă de Sașa Pană către Geo Bogza, Buștenari, 2 februarie 1932, cu semnătura olografă a lui Sașa Pană, provine din colecția poetului avangardist Geo Bogza

11 × 13,5 cm

€ 600

Sașa Pană (1902–1981) îi relatează lui Geo Bogza aventurile drumului de întoarcere, după ce îl vizitase la Buștenari, în județul Prahova și necazurile provocate de starea precară a drumurilor. Raritate cartofilă legată de istoria literaturii de avangardă, prin personajele implicate, a fost tipărită de revista "Unu", după cum demonstrează antetul de pe fața principală. În stare perfectă de conservare, circulată, cu mărcile și ștampilele complete, piesa este căutată astăzi cu asiduitate de colecționari.

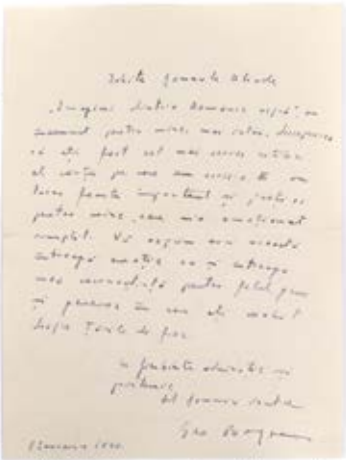

165

169 | Carte poștală trimisă de pictorul Jean David către Sașa Pană, București, 29 aprilie 1925, cu semnătura olografă a lui Jean David

11 × 13,5 cm

€ 500

169

170 | Manuscris ”Schimbarea la față a cuvântului”, de Miron Radu (Paraschivescu), publicat în Revista ”Unu”, numărul 48 din 1932, cu semnătura olografă a autorului, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană (5 file)

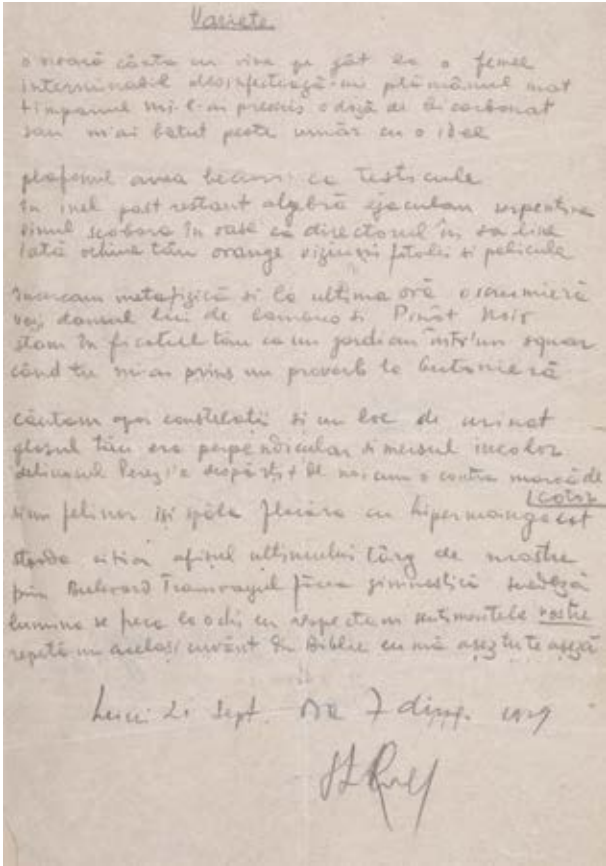
20.5 x 16 cm (fiecare)

€ 350

172 | Manuscrisul poemului ”Variete”, de Stephan Roll, 21 septembrie 1929, cu semnătura olografă a poetului

28 x 20 cm

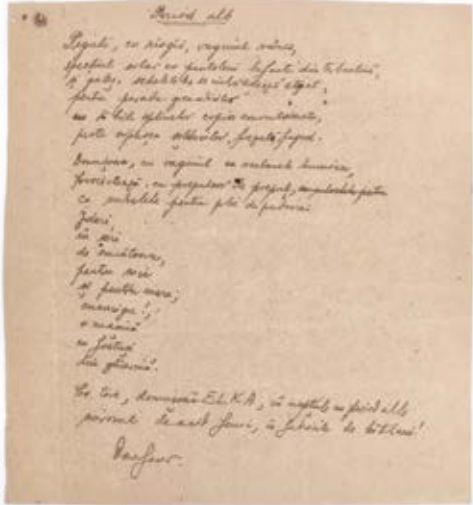
€ 600

171 | Manuscris ”Period alb”, de Dan Faur, cca. 1930, publicat în Revista ”Unu”, cu semnătura olografă a autorului, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană

16 x 15 cm

€ 100

173 | Manuscris ”Lacrimile Mamei”, de Geo Bogza, Blejoi, ianuarie–februarie 1926, conține date despre locul unde a fost scris și publicat, provine din colecția poetului avangardist Geo Bogza (18 file)

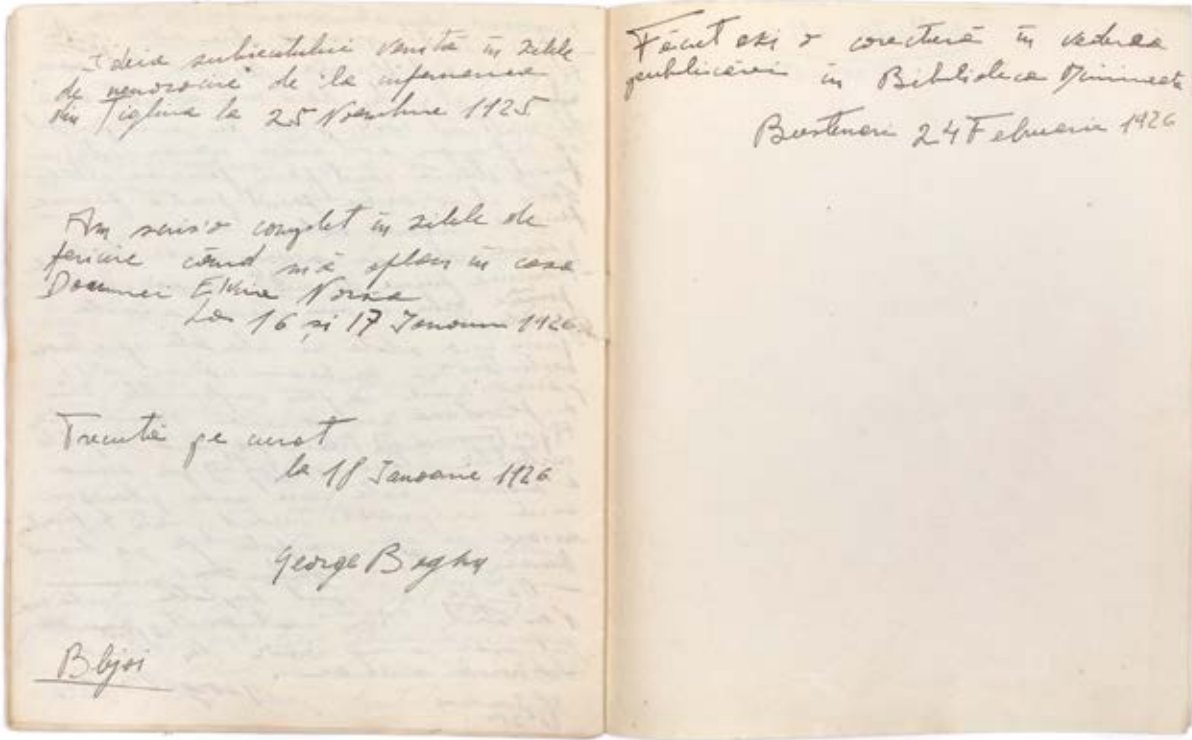
20 x 17 cm

€ 2.500

174 | Scrisoare de dragoste, trimisă de Stephan Roll către viitoarea soție, Medi Dinu (Mady Wezler pe numele de fată), în care poetul relatează scurta sa ședere la Balcic, Mangalia, 4 august 1943, în plicul original (3 file)

scrisoare: 21 x 15 cm (fiecare); plic: 12 x 15 cm

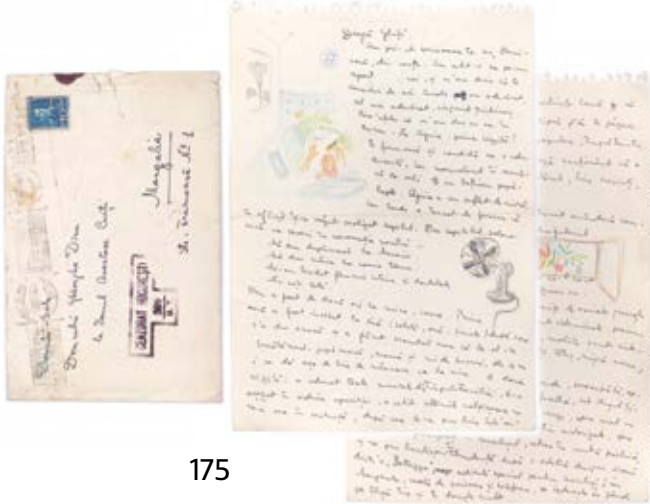
€ 80

175 | Scrisoare intimă trimisă de pictorița Medi Dinu, către soțul său Stephan Roll (Gheorghe Dinu), în care aceasta îi comunică faptul că nu este însărcinată, Mangalia, 1943, cu semnătura olografă a pictoriței Medi Dinu și câteva desene, în plicul original

scrisoare: 23 x 17 cm; plic: 12 x 18 cm

€ 100

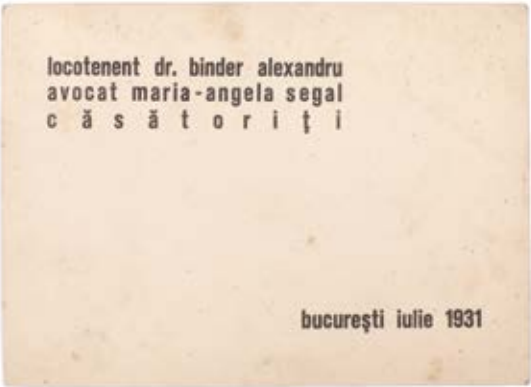

175

178 | Cartolină locotenent Alexandru Binder (Sașa Pană) și soția sa, București, 1931

12 × 16 cm

€ 50

178

176 | Manuscris "Fotoliu rezervat" (dedicat poetului avangardist Benjamin Fundoianu), de Sașa Pană, cu ex-libris și semnătura olografă a autorului, publicat în Revista "Unu", cu semnătura olografă a autorului, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană (3 file)

21 x 17 cm (fiecare)

€ 200

176

177 | Scrisoare trimisă de Colomba Voronca (soția lui Ilarie Voronca) către Sașa Pană, în care amintește despre opera soțului său și publicațiile în limba franceză de la Paris din acea perioadă, 30 iunie 1958

27 × 21 cm

€ 100

179 | Carte poștală amicală, trimisă de pictorul Max Hermann Maxy către Stephan Roll, ("D'aci...între baroc și modern, între surealiști și obiectiviști...un gând bun pentru voi"), Germania, 25 august 1968, cu semnătura olografă a pictorului Max Hermann Maxy

10,5 × 15 cm

€ 100

179

182 | Lot format din trei legitimații de presă (pe vremea când lucra cu ziarele "Adevarul", "Dimineața" și "Viața Sindicală") ale lui Stephan Roll, 1937-1949

legitimație 1 și 2: 6.5 x 10.5 cm (fiecare); legitimație 3: 12 x 8 cm

€ 300

180 | Notă olografă în legătură cu "Festivalul de poezie de la Strunga" (Yugoslavia), 30 octombrie 1966, cu semnătura lui Gellu Naum

29,5 × 21 cm

€ 100

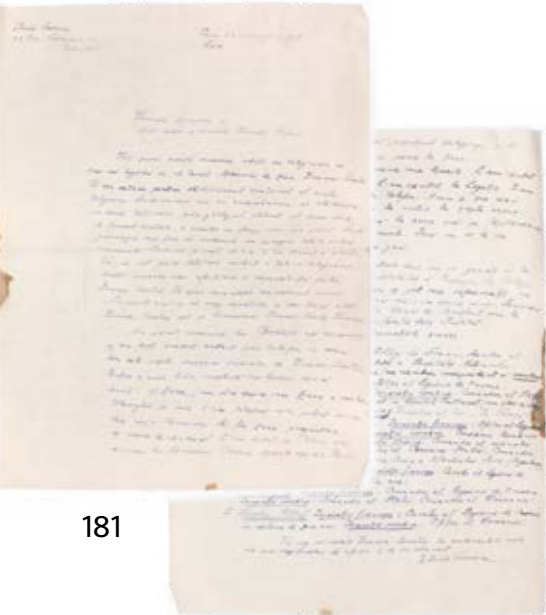

180

181 | Scrisoare laudatio, trimisă de Ilarie Voronca către Dimitrie Gusti, la acea vreme Ministrul Educației, legat de propunerile pentru eventualele colaborări științifice, Paris, 24 octombrie 1938

26,5 × 20,5 cm

€ 200

181

182

109

108

177

183 | Scrisoare amicală trimisă de Ioan Callimachi către Stephan Roll, în care acesta povestește despre întâlnirea cu Marcel Iancu și își manifestă speranța de a-l întâlni și pe Victor Brauner, Paris, 14 noiembrie 1963, în plicul original

scrisoare: 27 x 21 cm; plic: 11 x 14 cm

€ 150

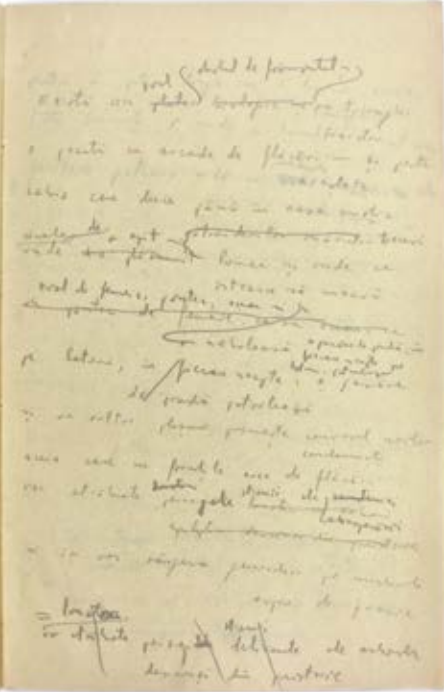
183

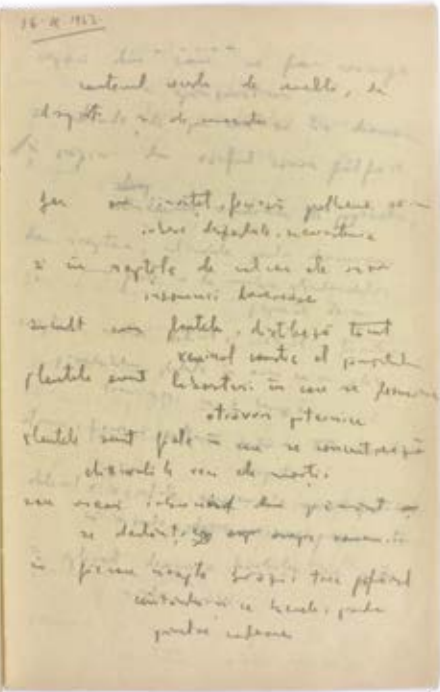
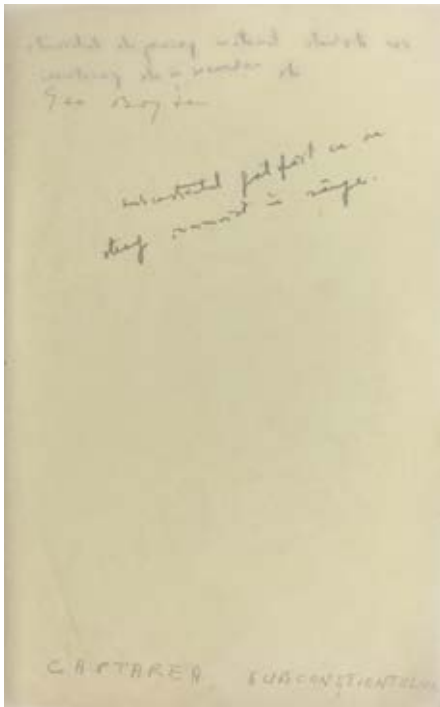
184 | Însemnări olografe despre "Captarea Subconștientului" și "Cântec de revoltă, de dragoste și moarte", de Geo Bogza, 1933, provine din colecția poetului avangardist Geo Bogza (22 file)

23 x 14,5 cm

€ 1.500

184

185 | Carte poștală trimisă Sașa Pană către Stephan Roll, Amara, în care poetul împărtășește impresii legate de șederea sa, 12 iulie 1961, cu semnătura olografă a poetului Sașa Pană

10 x 14,5 cm

€ 150

185

187 | Lot format dintr-o scrisoare trimisă de Eliza Vorvoreanu (sora lui Urmuz), către academicianul George Oprescu, referitoare la publicarea textelor lui Urmuz, redactate în 1911, răspunsul academicianului George Oprescu către Eliza Vorvoreanu, cu semnătura olografă a academicianul și scrierile dactilografiate ale lui Urmuz, București, 1965 (39 file)

29.5 x 21 cm (fiecare)

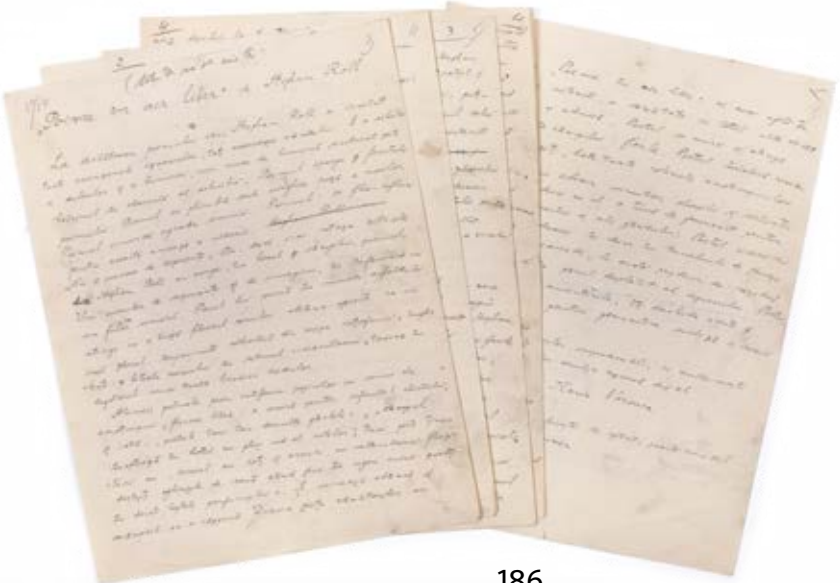
€ 150

După aceste texte a fost editat, de Sașa Pană, volumul "Urmuz" publicat de editura "Unu" în 1930.

186 | Recenzie manuscris "Poeme în aer liber, de Stephan Roll", de Ilarie Voronca, cca. 1930, publicat în Revista "Unu", cu semnătura olografă a autorului, provine din colecția poetului avangardist Sașa Pană (5 file)

27 x 21 cm (fiecare)

€ 300

186

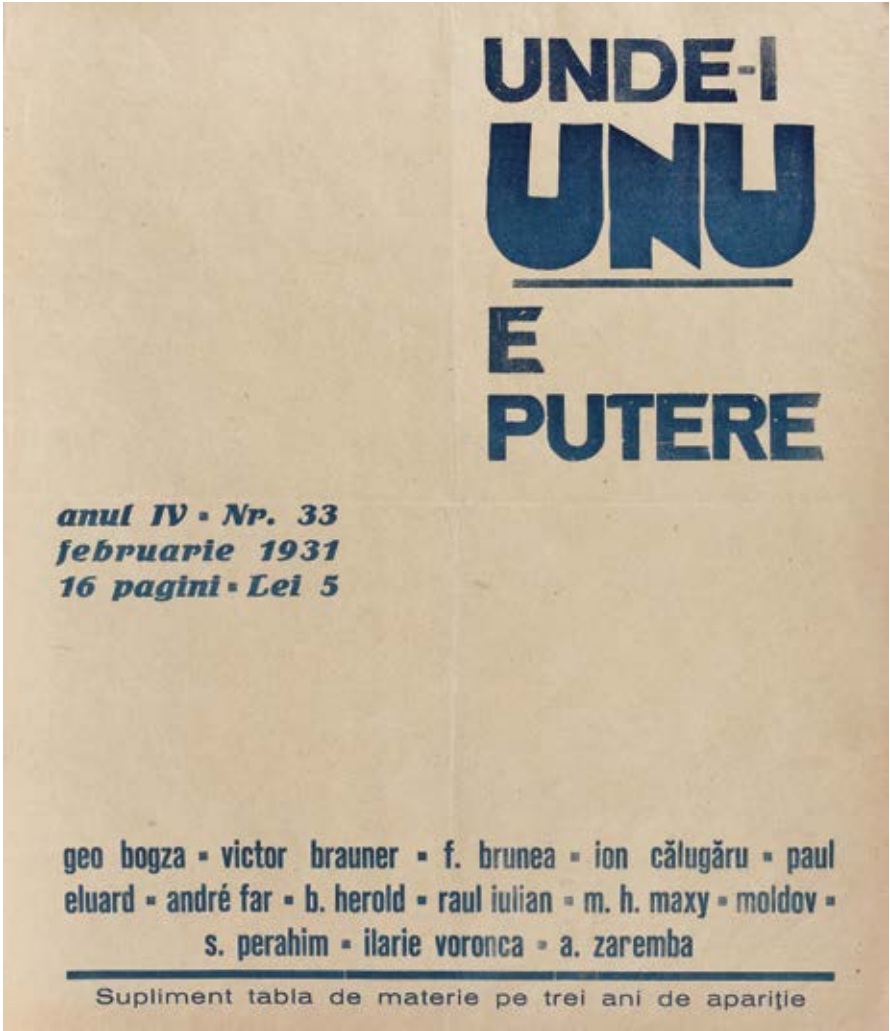
187

188 | Afîș DADA ”1ère visite a L’église Saint-Julien-le-Pauvre”, Paris, 14 aprilie 1921

32 × 27 cm

€ 800

Evenimentul era o parodie în stil dadaist care presupunea o serie de ghidaje turistice săptămânale la diverse monumente din Paris. Ideea lui Breton de a provoca întâlniri în spațiul public, deși deosebit de ofertantă ca provocare, nu a avut efectul scontat. Primul și unicul eveniment al acestui proiect s-a petrecut la Biserica Saint-Julien-le-Pauvre, din arondismentul VI, care era într-o stare deplorabilă, grădina fiind groapa de gunoi a vecinilor. În ziua de 14 aprilie, pe o ploaie torențială, Breton și Tzara, cu umbrele, au realizat ”turul ghidat” al monumentului, în stilul specific agresiv, pentru cei vreo aproximativ 50 de curioși, obișnuiți ai seratelor Dada, care au răspuns invitației. După mai bine de o oră petrecută în ploaie, când aceștia s-au împrăștiat, membrii grupului (Tzara, Breton, Ribemont-Dessaignes, Aragon, Arp, Eluard, Picabia, ș.a.) s-au retras, ca să se încălzească, într-o cafenea din vecinătate, căzând de acord că ”vizita” a fost un eșec, motiv pentru care proiectul nu a mai continuat. (Dada, catalog, Centre Pompidou, 2005, p.247; Marius Hentea, Dada/Tata, The real life and the celestial adventures of Tristan Tzara, The MIT Press, Cambridge, Massachusetts, London, England, 2014, pp. 162-163).

190 | Afîșul revistei de avangardă ”Urmuz”, prin care se anunță publicarea numărului 1, provine din colecția poetului avangardist Geo Bogza, piesă extrem de rară, de colecție

32 × 23,5 cm

€ 1.500

190

192 | Afîșul revistei de avangardă ”Urmuz”, prin care se anunță publicarea numărului 3, piesă rară, de colecție

33 × 24 cm

€ 1.000

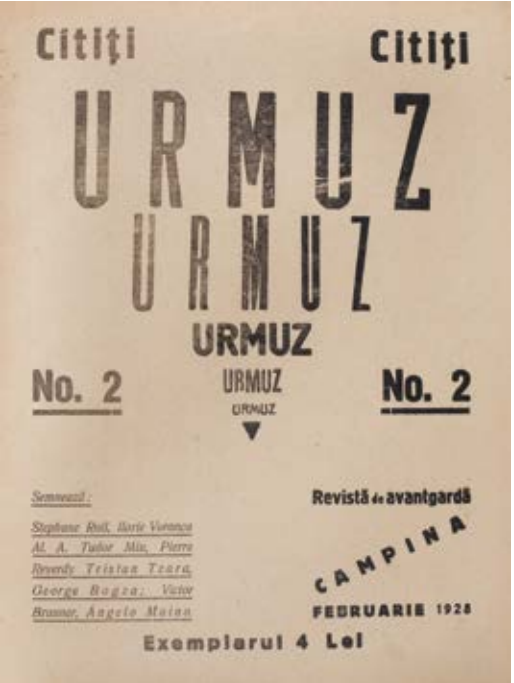

193

191 | Afîșul revistei de avangardă ”Urmuz”, prin care se anunță publicarea numărului 2, piesă rară, de colecție

32 × 24 cm

€ 1.000

193 | Afîșul revistei de avangardă ”Urmuz”, prin care se anunță publicarea numărului 5, piesă rară, de colecție

32 × 23,5 cm

€ 1.000